

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

► **C1** NEUVOSTON DIREKTIIVI 93/6/ETY,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 1993,

sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä ◀

(EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1)

Muutettu:

				virallinen lehti		
				N:o	sivu	päivämäärä
► M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/31/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998	L 204	13	21.7.1998		
► M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/33/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998	L 204	29	21.7.1998		
► M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002	L 35	1	11.2.2003		

Oikaistu:

► **C1** Oikaisu, EYVL L 90, 25.3.1998, s. 45 (93/6/ETY)

Huom. Tämä konsolidoitu versio viittaa Euroopan laskentayksikköön ja/tai ecuun. Nämä viittaukset tulee ymmärtää 1 päivästä tammikuuta 1999 lähtien viittauksena euroon — neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1) ja neuvoston asetus (EY) N:o 1103/97 (EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B
▼C1

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 93/6/ETY,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 1993,
sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittä-
vyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

toimii yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

arvopaperialan sijoituspalveluista 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 92/22/ETY ⁽⁴⁾ päätavoitteena on sallia sellaisten sijoituspalveluyritysten, joilla on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisen antama toimilupa ja joita nämä valvovat, perustaa sivuliikkeitä ja tarjota palvelujaan vapaasti muissa jäsenvaltiossa; kyseisessä direktiivissä säädetään siis toimiluvan antamisesta sijoituspalveluyrityksille ja niiden liiketoiminnan harjoittamista koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta,

kyseisessä direktiivissä ei kuitenkaan määrätä sijoituspalveluyritysten omia varoja koskevista yhteisistä säännöistä, siinä ei myöskään vahvisteta niiden perustamispääoman määrää; siinä ei määrätä yhteisiä puitteita valvonalle niiden riskien osalta, joille kyseiset yritykset ovat alttiita;

siinä viitataan useimmissa säännöksissä toiseen yhteisön aloitteeseen, jonka tarkoituksena on näillä aloilla yhteensovitettujen toimenpiteiden hyväksyminen,

omaksutun lähtökohdan mukaisesti tarkoituksena on saada aikaan ainoastaan keskeinen, tarpeellinen ja riittävä yhdenmukaistaminen, jotta toimilupien ja toiminnan vakauteen kohdistuvien valvontajärjestelmien vastavuoroinen tunnustaminen voidaan suorittaa; tämän vastavuoroisen tunnustamisen saavuttamiseksi tarpeellisen yhteensovittamisen keskeisiä tekijöitä rahoitusta koskevilla sisämarkkinoilla ovat sijoituspalveluyritysten omien varojen määritelmä, niiden perustamispääoman määrän vahvistamista ja niiden riskien valvontaa varten tarvittavien yhteisten puitteiden varmistamista koskevien toimenpiteiden toteuttaminen,

on suotavaa, että perustamispääoman erisuuruiset määrät vahvistetaan sijoituspalveluyritysten niiden eri laatuisten liiketoimien osalta, joita yrityksillä on lupa harjoittaa,

nykyisillä sijoituspalveluyrityksillä on oltava lupa tietyin edellytyksin jatkaa harjoittamaansa liiketoimintaa, vaikka ne eivät noudata uusille yrityksille vahvistettua perustamispääoman vähimmäismäärää,

jäsenvaltiot voivat myös antaa ankarampia säädöksiä kuin tässä direktiivissä säädetty,

tämä direktiivi on osa laajempaa kansainvälistä pyrkimystä saada aikaan voimassa olevien sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten, jäljempänä yhteisesti 'laitokset', valvontaa koskevien sääntöjen lähentäminen,

⁽¹⁾ EYVL C 152, 21.6.1990, s. 6

EYVL C 50, 25.2.1992, s. 5

⁽²⁾ EYVL C 326, 16.12.1991, s. 89

EYVL C 337, 21.12.1992, s. 114

⁽³⁾ EYVL C 69, 18.3.1991, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27

▼C1

laitosten omia varoja koskevat yhteiset perussäännöt sijoituspalveluista arvopaperialalla ovat olennainen osa sisämarkkinoita sen vuoksi, että omat varat mahdollistavat näiden laitosten liiketoiminnan jatkuvuuden ja sijoittajilleen suojan,

yhteisön rahoitusmarkkinoilla nämä laitokset, oli sitten kyse sijoituspalveluyrityksistä tai luottolaitoksista, kilpailevat suoraan keskenään,

tämän vuoksi on suotavaa, että luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin kohdistetaan yhtäläinen kohtelu,

luottoriskien tarkastamista ja valvontaa koskevassa luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta annetussa neuvoston direktiivissä 89/647/ETY ⁽¹⁾ on jo vahvistettu yhteiset säännöt luottolaitoksien osalta,

on tarpeen laatia niitä markkinariskejä, joille luottolaitokset ovat alttiita, koskevat yhteiset säännöt ja laatia riskien valvontaa koskevat täydentävät säännöt, jotka koskevat erityisesti markkinariskejä ja vielä erityisemmin asemariskejä, toimitusriskejä/osapuoliriskejä ja valuuttariskejä,

on tarpeen tuoda käyttöön käsite ”kaupankäyntisalkku”, johon sisältyy kaupankäyntiä varten hankittujen arvopapereiden ja muiden rahoitusvälineiden asemat, jotka ovat pääsääntöisesti alttiita markkinariskeille ja asiakkaille tarjottuihin tiettyihin rahoituspalveluihin liittyviin riskeihin,

on suotavaa, että niillä laitoksilla, joiden kaupankäyntisalkun todellinen ja suhteellinen osuus on vähäinen, on mahdollisuus ennemminkin soveltaa direktiiviä 89/647/ETY kuin velvollisuus noudattaa tämän direktiivin liitteissä I ja II olevia edellytyksiä,

on tärkeää, että toimitusriskiä / toimituksen viivästymisriskiä valvottaessa otetaan huomioon olemassa olevia järjestelmiä, jotka tarjoavat tätä riskiä pienentävän riittävän suojelun,

joka tapauksessa laitosten on noudatettava tämän direktiivin määräyksiä silloin, kun on kyse valuuttariskien kattamisesta kaikkien laitosten liiketoimien osalta; omia varoja koskevien vaatimusten on oltava alhaisempia, kun on kyse niiden valuuttasijoitusten kattamisesta, joihin kuuluvat valuutat ovat läheisesti toisiinsa sidottuja joko tilastollisista syistä tai valtioiden välisten sitovien sopimusten vuoksi, erityisesti niiden, jotka on solmittu pitäen tavoitteena Euroopan rahaliittoa,

kaikissa laitoksissa on suoritettava kaikki liiketoimet kattava korkoriskien sisäinen tarkastus ja valvonta on erityisen tärkeä keino rajoittaa näitä riskejä mahdollisimman paljon; sen vuoksi on tarpeen, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat näitä järjestelmiä,

luottolaitosten suurten riskikeskittymien valvonnasta ja tarkastamisesta 21 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/121/ETY ⁽²⁾ tavoitteena ei ole vahvistaa yhteisiä sääntöjä niihin liiketoimintoihin liittyvien suurten riskikeskittymien valvontaa varten, jotka ovat pääsääntöisesti alttiita markkinariskeille; kyseisessä direktiivissä viitataan toiseen yhteisön aloitteeseen, jonka tavoitteena on perustaa tällä alalla tarpeellisten menetelmien yhteensovittamisen,

on tarpeen hyväksyä sijoituspalveluyritysten suurten riskikeskittymien valvontaa ja tarkastamista koskevat yhteiset säännökset,

luottolaitosten omien varojen määritelmä on jo olemassa luottolaitosten omista varoista 17 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/299/ETY ⁽³⁾,

laitosten omia varoja koskevan määritelmän olisi pidettävä lähtökohtanaan tätä määritelmää,

tämän direktiivin tavoitteen soveltamiseksi on kuitenkin perusteltua poiketa edellä mainitussa direktiivissä esitetystä määritelmästä, jotta

⁽¹⁾ EYVL L 386, 30.12.1989, s. 14, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/30/ETY (EYVL L 110, 28.4.1992, s. 52)

⁽²⁾ EYVL L 29, 5.2.1993, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 124, 5.5.1989, s. 16, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/30/ETY (EYVL L 110, 28.9.1992, s. 52)

▼C1

voitaisiin ottaa huomioon laitosten liiketoimien erityiset ominaispiirteet, joihin sisältyy pääsääntöisesti markkinariskejä,

luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta 6 päivänä huhtikuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/30/ETY⁽¹⁾ on esitetty konsolidoinnin periaate; siinä ei kuitenkaan säädetä yhteisistä säännöksistä, jotka koskevat niiden konsolidoitujen rahoituslaitosten liiketoimia, jotka ovat pääsääntöisesti alttiita markkinariskeille; kyseisessä direktiivissä viitataan toiseen yhteisön aloitteeseen, jonka tavoitteena on perustaa tällä alalla tarpeellisten menetelmien yhteensovittaminen,

direktiiviä 92/30/ETY ei sovelleta sellaisiin yhdestä tai useammasta sijoituspalvelu yrityksestä koostuviin ryhmiin, joissa on luottolaitoksia; on kuitenkin pidetty suotavana säätää yhteisistä säännöistä sijoituspalvelu yritysten konsolidoidun valvonnan aikaansaamiseksi,

tämän direktiivin yksityiskohtaisiin säännöksiin voi olla tarpeen tehdä määräajoin teknisiä mukautuksia sijoituspalvelualan kehityksen huomioon ottamiseksi; komissio tekee tarvittaessa ehdotuksia tarpeellisista mukautuksista,

neuvoston olisi myöhemmässä vaiheessa annettava säädökset tämän direktiivin mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 13 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston direktiivin 87/373/ETY⁽²⁾ mukaisesti; sillä aikaa neuvoston olisi komission ehdotuksesta annettava tämä mukautus,

olisi säädettävä tämän direktiivin tarkastelemisesta uudelleen kolmen vuoden kuluttua sen täytäntöönpanemisesta ottaen huomioon kokemus, kehitys rahoitusmarkkinoilla ja valvontaviranomaisten suorittama työ kansainvälisissä yhteyksissä; tähän uudelleentarkasteluun on sisällytettävä myös teknisiä mukautuksia koskevien kohtien luettelon tarkastus, ja

tämä direktiivi ja direktiivi 92/22/ETY liittyvät niin läheisesti toisiinsa, että niiden voimaantulo eri päivinä saattaa aiheuttaa kilpailun vääristymistä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin määräyksiä 2 artiklassa määriteltäviin sijoituspalvelu yrityksiin ja luottolaitoksiin.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää täydentäviä tai ankarampia vaatimuksia niille sijoituspalvelu yrityksille ja luottolaitoksille, joille ne ovat myöntäneet toimiluvan.

MÄÄRITELMÄT

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) ”luottolaitoksella” luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 12 päivänä joulukuuta 1977 annetun neuvoston ensimmäisen direktiivin 77/780/ETY⁽³⁾ 1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaista luottolaitosta, jonka on noudatettava neuvoston direktiivissä 89/647/ETY säädetyt vaatimukset,

⁽¹⁾ EYVL L 110, 28.4.1992, s. 52

⁽²⁾ EYVL L 197, 18.7.1987, s. 33

⁽³⁾ EYVL L 322, 17.12.1977, s. 30, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/646/ETY (EYVL L 386, 30.12.1989, s. 1)

▼C1

- 2) ”sijoituspalvelu yrityksellä” direktiivin 93/22/ETY 1 artiklan 2 kohdan mukaista laitosta, jonka on noudatettava kyseisessä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, lukuun ottamatta:
 - luottolaitoksia,
 - jäljempänä 20 kohdassa määritettyjä paikallisia yrityksiä, ja
 - yrityksiä, jotka ainoastaan ottavat vastaan ja välittävät sijoittajien toimeksiantoja siten, että niillä ei ole hallussaan asiakkaittensa varoja ja/tai arvopapereita, ja joilla tämän vuoksi ei ole koskaan velkaa asiakkailtensa,
- 3) ”laitoksilla” luottolaitoksia ja sijoituspalvelu yrityksiä,
- 4) ”kolmansien maiden tunnustetuilla sijoituspalvelu yrityksillä” yrityksiä, joiden määritelmä vastaa 2 kohdassa esitettyä sijoituspalvelu yrityksen määritelmää, jos ne olisivat sijoittautuneet yhteisöön, ja joilla on toimilupa kolmannessa maassa sekä joiden on noudatettava ja täytettävä vakavaraisuussäännöt, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät vähintään yhtä ankarina kuin tässä direktiivissä säädetty,
- 5) ”rahoitusvälineellä” kaikkia direktiivin 92/22/ETY liitteen B jakson mukaisia välineitä,
- 6) ”laitoksen kaupankäyntisalkkua” kaupankäyntisalkkua, johon sisältyvät

▼M1

- a) laitoksen omistamat rahoitusvälineitä, hyödykkeitä ja hyödykejohdannaisia koskevat asemat, jotka laitokset ottavat niiden jälleenmyyntiä varten ja/tai jotka tämä laitos on ottanut voidakseen hyötyä lyhyellä aikavälillä niiden tosiasiallisista ja/tai odotetuista osto- ja myyntihinnan välisistä erotuksista taikka muista hinnan tai koron vaihteluista, sekä rahoitusvälineiden, hyödykkeiden ja hyödykejohdannaisten asemat (matched principal broking) tai asemat, joita pidetään hallussa muiden kaupankäyntisalkun erien suojaamiseksi,
- b) riskit, jotka liittyvät liitteessä II olevassa 1, 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuihin selvittämättä jääneisiin kauppoihin, luottokauppaan tai pörssilistan ulkopuolella oleviin johdannaissopimuksiin, riskit, jotka liittyvät takaisinosopimuksiin ja arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamiseen ja jotka koskevat a alakohdan mukaisia liitteessä II olevassa 4 kohdassa tarkoitettuja kaupankäyntivarastoon kuuluvia arvopapereita tai hyödykkeitä, ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla riskit, jotka liittyvät kyseisessä 4 kohdassa tarkoitettuun käänteiseen takaisinosopimukseen ja arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottamista koskeviin sopimuksiin, jotka täyttävät joko i, ii, iii, ja v kohdassa esitetyt edellytykset tai jäljempänä iv ja v kohdassa esitetyt edellytykset:
 - i) riskit arvioidaan päivittäin markkinahintaan liitteessä II säädettyjen menettelyjen mukaisesti,
 - ii) vakuus mukautetaan siten, että kyseistä sopimusta tai liiketoimintaa koskevat arvopapereiden tai hyödykkeiden arvon merkittävät muutokset otetaan huomioon toimivaltaisten viranomaisten hyväksyttävänä pitämän säännön mukaisesti,

▼C1

- iii) sopimuksessa tai liiketoimessa määrätään, että laitoksen saatavat kuittaantuvat ilman eri toimenpiteitä ja välittömästi tämän vasta puolen veloilla, jos jälkimmäinen laiminlyö maksut,
- iv) on kyse ammattilaisten välisestä sopimuksesta tai liiketoimesta,
- v) nämä sopimukset ja liiketoimet on rajattu niiden hyväksyttyyn ja aiheelliseen tarkoitukseen, lukuun ottamatta liiketoimia ja erityisesti sellaisia, jotka eivät ole lyhytaikaisia,

ja

▼ C1

- c) pörssilistalla olevia vaihtokelpoisia johdannaissopimuksia koskevat välityspalkkioiden, provision, korkojen, osinkojen ja katevaatimusten muodossa olevat riskit, jotka liittyvät suoraan kaupankäyntisalkkuun kuuluviin eriin ja jotka ovat liitteessä II olevassa 6 kohdassa tarkoitettuja riskejä.

Tiettyjen erien sisällyttämisen kaupankäyntisalkkuun tai, niiden jättämisen kaupankäyntisalkun ulkopuolelle on tapahduttava puolueettomien menetelmien mukaisesti ja tarvittaessa kyseisen yrityksen kirjanpitoluokituksen mukaisesti; toimivaltaiset viranomaiset valvovat näitä menetelmiä ja niiden jatkuvaa soveltamista,

- 7) ”emoyrityksellä”, ”tytäryrityksellä” ja ”rahoituslaitoksella” direktiivin 92/30/ETY 1 artiklassa määriteltyä emo- tai tytäryritystä sekä rahoituslaitosta,
- 8) ”rahoitusyrityksellä” rahoituslaitosta, jonka tytäryritykset ovat yksinomaan tai pääasiantaisesti luottolaitoksia, sijoituspalveluyrityksiä tai muita rahoituslaitoksia edellyttäen, että vähintään yksikin näistä tytäryrityksistä on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys,
- 9) ”riskipainotuksilla” luoton, riskiasteita, joita sovelletaan kyseisiin osapuoliin direktiivin 89/647/ETY mukaisesti. Samaa painotusta sovelletaan kuitenkin varoihin, jotka ovat saatavia, ja muihin riskeihin, jotka kohdistuvat sijoituspalveluyrityksiin tai kolmansissa maissa oleviin tunnustettuihin sijoituspalveluyrityksiin, sekä selvittely-yhteisöjen ja tunnustettujen pörssien ottamiin riskeihin silloin, kun kyseinen osapuoli on luottolaitos,

▼ M2

- 10) ”pörssin ulkopuolisilla (OTC-)johdannaissopimuksilla” tarkoitetaan taseen ulkopuolisia erä, joihin direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti sovelletaan mainitun direktiivin liitteessä II esitettyjä menetelmiä,

▼ C1

- 11) ”säännellyillä markkinoilla” markkinoita, jotka vastaavat direktiivin 93/22/ETY 1 artiklan 13 kohdassa esitettyä määritelmää,
- 12) ”vaatimukset täyttävillä erillä” direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja varojen saamis- ja velka-asemia (long and short position) sekä sijoituspalveluyritysten tai tunnustettujen kolmansien maiden sijoituspalveluyritysten liikkeeseen laskemia velkakirjoja. Samoin kyseeseen tulevat velkakirjojen saamis- ja velka-asemat, jos nämä arvopaperit vastaavat seuraavia edellytyksiä: ensinnäkin arvopaperit on hyväksytty pörssilistalle ainakin yhden jäsenmaan säännellyillä markkinoilla, tai kolmannen maan pörssilistalle, kun kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tunnustaneet tämän pörssin; toiseksi kyseinen laitos arvioi, että liikkeeseenlaskijan vakavaraisuuden vuoksi niiden muunnettavuus rahaksi on riittävä ja että maksujen laiminlyönnin mahdollisuutta koskeva riski on enintään direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen varojen riskin tasolla; toimivaltaiset viranomaiset, jotka tutkivat arvopapereiden arviointimenetelmän, muuttavat laitoksen arviointia, jos nämä katsovat, että kyseisillä arvopapereilla on liian korkea maksujen laiminlyönnin mahdollisuutta koskeva riski, jotta ne olisivat kelpoisia arvopapereita,

Sen estämättä, mitä edellä säädetään ja kunnes yhteensovittaminen on myöhemmin toteutettu, toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki valtuudet tunnustaa kelpoisiksi ne arvopaperit, joiden muutettavuus käteiseksi ja joiden maksujen laiminlyönnin mahdollisuutta koskeva riski on enintään direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun varoja koskevan riskin tasoinen liikkeeseenlaskijan vakavaraisuuden vuoksi. Näihin arvopapereihin liittyvän, tämän tasoisen maksujen laiminlyönnin mahdollisuutta koskevan riskin on oltava vähintään kahden sellaisen arviointielimen arvioima, jotka toimivaltainen viranomainen on tunnustanut tai, edellyttäen että toimivaltaisten viranomaisten tunnustama muu arviointielin ei ole arvioinut arvopapereita alhaisemmalle tasolle, vain yhden tällaisen arviointielimen arvioima.

▼C1

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin olla soveltamatta edellisessä virkkeessä tarkoitettua vaatimusta, jos ne eivät pidä sitä aiheellisenä, ottaen huomioon esimerkiksi markkinoiden, liikkeeseen laskijan tai liikkeeseen laskun ominaispiirteet taikka näiden ominaispiirteiden yhdistelmän.

Toisaalta toimivaltaisten viranomaisten on säädettävä, että laitosten on sovellettava liitteessä 1 olevassa 14 kohdassa esitetyssä 1 taulukossa ilmoitettua enimmäispainotusta arvopapereihin, joihin liittyy erityinen riski niiden liikkeeseenlaskijan riittämättömän vakavaraisuuden ja/tai niiden rahaksi muutettavuuden riittämättömyyden vuoksi.

Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava säännöllisesti tietoja neuvostolle ja komissiolle vaatimukset täyttävien käytettyjen erien arviointimenetelmistä, erityisesti niistä menetelmistä, joita käytetään liikkeeseen laskemisen rahaksi muutettavuuden tason ja liikkeeseenlaskijan vakavaraisuuden arvioimiseksi,

- 13) ”keskushallinnon erillä” direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen varojen saamis- ja velka-asemia sekä niitä asemia, joihin sovelletaan 0 prosentin painotusta kyseisen direktiivin 7 artiklan mukaisesti,
- 14) ”vaihdettavalla arvopaperilla” arvopaperia, joka oikeuttaa sen haltijan vaihtamaan sen toiseen arvopaperiin, joka on useimmin liikkeeseenlaskijan osake,

▼M1

- 15) ”optiotodistuksella” arvopaperia, joka antaa sen haltijalle oikeuden ostaa kohde-etuuden tiettyyn ennalta määrättyyn hintaan optiotodistuksen voimassaoloajan aikana tai voimassaolon päättymispäivänä. Kohde-etuus voidaan toimittaa tai selvitys voi tapahtua rahana,
- 16) ”varaston terminoinnilla” asemia, joissa varasto on myyty termiinillä ja rahoituskustannukset pysyvät muuttumattomina termiinimyyntiin asti,
- 17) ”takaisinostosopimuksella” ja ”käänteisellä takaisinostosopimuksella” sopimusta, jolla laitos tai sen vastapuoli siirtää arvopapereita tai hyödykkeitä taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden omistusoikeutta koskevia todistuksia, jotka arvopapereihin tai hyödykkeisiin liittyvien oikeuksien haltijana oleva tunnustettu pörssi on taannut ja jolla laitos tai sen vastapuoli sitoutuu samalla ostamaan arvopaperit tai hyödykkeet takaisin (tai niiden sijasta samalla tavoin yksilöidyt arvopaperit tai hyödykkeet) sovittuun tai myyjän myöhemmin määrittämään hintaan, edellyttäen että laitoksella ei sopimuksen mukaan ole oikeutta luovuttaa tai pantata tiettyä arvopaperia tai hyödykettä samanaikaisesti useammalle kuin yhdelle osapuolelle; tällainen sopimus on takaisinostosopimus, jos laitos on sopimuksessa arvopapereiden tai hyödykkeiden myyjänä, ja käänteinen takaisinostosopimus, jos laitos on sopimuksessa ostajana.

▼C1

Käänteistä takaisinostosopimusta pidetään ammattilaisten välisenä sopimuksena, kun osapuolta koskee yhteisön tasolla vakavaraisuuden valvontaa koskeva yhteensovittaminen tai kun on kyse direktiivin 89/647/ET mukaisesta A alueen luottolaitoksesta tai kolmannessa maassa tunnustetusta sijoituslaitoksesta taikka kun sopimus tehdään selvittely-yhteisön tai tunnustetun pörssin kanssa,

▼M1

- 18) ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisella” ja ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottamisella” tapahtumaa, jolloin laitos tai sen vastapuoli siirtää arvopapereita tai hyödykkeitä asianmukaista vakuutta vastaan ja lainaksiottaja sitoutuu palauttamaan vastaavat arvopaperit tai hyödykkeet myöhempänä päivämääränä tai kun arvopaperit tai hyödykkeet siirtävä laitos sitä vaatii; sen laitoksen osalta, joka luovuttaa arvopaperit tai hyödykkeet, kyseessä on ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antaminen”

▼M1

ja sen laitoksen osalta, jolle ne siirretään, ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottaminen”.

Arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottamista pidetään ammattilaisten välisenä liiketoimena, kun osapuoleen sovelletaan vakavaraisuuden valvonnan yhteensovittamista yhteisön tasolla koskevia säännöksiä tai kun on kyse direktiivin 89/647/ETY mukaisesta A alueen luottolaitoksesta tai kolmannen maan hyväksytystä sijoituspalveluyrityksestä taikka kun tapahtuma suoritetaan tunnustetun selvittely-yhteisön tai pörssin kanssa,

▼C1

- 19) ”selvittelyosapuolella” pörssin tai selvittely-yhteisön jäsentä, jolla on suora sopimukseen perustuva yhteys keskuksena toimivaan vastapuoleen (joka takaa tapahtumien moitteettoman päättymisen); niiden jäsenien, jotka eivät ole selvittelyosapuolia, liiketoimet on käsiteltävä selvittelyosapuolen välityksellä,
- 20) ”paikallisella yrityksellä” yritystä, joka vaihtaa pörssilistalla ainoastaan omaan lukuun rahoitustermiinejä tai optioita taikka joka käy kauppaa tai muodostaa hinnan muille saman pörssin jäsenille ja jonka on taannut tämän selvittelyosapuoli. Saman pörssin selvittelyosapuolen on oltava vastuussa näiden yritysten solmimien sopimusten täytäntöönpanosta ja nämä sopimukset on otettava huomioon laskettaessa selvittelyosapuolen omia varoja koskevaa kokonaisvaatimusta edellyttäen, että paikallisen yrityksen asemat ovat täysin erillisiä selvittelyosapuolen asemista,
- 21) ”deltalla” odotettua optiohinnan muutosta suhteessa sen option perusteena olevan kohdevälineen vähäisen hinnan muutokseen,
- 22) liitteessä 1 olevassa 4 kohdassa ’saamisasemalla’ tarkoitetaan asemaa, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se saa tiettyinä aikana tulevaisuudessa, ja ”velka-asemalla” asemaa, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se suorittaa tiettyinä aikana tulevaisuudessa,
- 23) ”omilla varoilla” direktiivin 89/299/ETY mukaisia omia varoja; kuitenkin tätä määritelmää voidaan muuttaa liitteessä V tarkoitetuissa tapauksissa,
- 24) ”alkuperäisellä pääomalla” direktiivin 89/299/ETY 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdan eriä,
- 25) ”alkuperäisillä omilla varoilla” direktiivin 89/299/ETY 2 artiklan 1 kohdan 1, 2 ja 4 alakohdassa tarkoitettuja eriä, joista on vähennetty saman kohdan 9, 10 ja 11 alakohdan erät,
- 26) ”pääomalla” omia varoja, ja
- 27) ”muunnetulla kestolla” kestoa, joka on laskettu liitteessä 1 olevassa 26 kohdassa esitettyä yhtälöä käyttäen.

PERUSTAMISPÄÄOMA

3 artikla

1. Niillä sijoituspalveluyrityksillä, joilla on hallussaan asiakkaiden varoja ja/tai arvopapereita ja jotka tarjoavat yhtä tai useampaa seuraavista palveluista, on oltava 125 000 ecun perustamispääoma:

- rahoitusvälineitä koskevien sijoittajien toimeksiantojen vastaanottaminen ja siirtäminen,
- rahoitusvälineitä koskevien sijoittajien toimeksiantojen täytäntöönpano,
- rahoitusvälineitä koskevien yksittäisten sijoitussalkkujen hoito,

edellyttäen, että nämä eivät suorita tapahtumia omaan lukuun minkään rahoitusvälineen osalta ja eivätkä tee rahoitusvälineiden liikkeeseen laskemista koskevaa merkintäsitoumusta.

Rahoitusvälineisiin liittyvien siirtokelpoisen kaupankäyntisalkun ulkopuolisten asemien hallussapitoa omien varojen sijoittamiseksi ei pidetä ensimmäisen alakohdan määräysten mukaisena toimena eikä 2 kohdassa tarkoitettuna toimena.

▼C1

Kuitenkin toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sijoituspalveluyrityksillä, jotka toimeenpaneavat rahoitusvälineitä koskevia sijoittajien toimeksiantoja, on kyseisiä asemia hallussaan omaan lukuun, jos seuraavat edellytykset toteutuvat:

- tällaiset asemat johtuvat ainoastaan siitä, että sijoituspalveluyritys ei kykene takaamaan saadun toimeksiannon kattamista,
- tällaisten asemien kokonaismarkkina-arvo ei ylitä 15:tä prosenttia yrityksen perustamispääomasta,
- yritys täyttää 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut edellytykset, ja
- tällaiset asemat ovat satunnaisia, tilapäisiä ja ne on ehdottomasti rajoitettu ajaksi, joka on välttämätön kyseisen siirron toteuttamiseksi.

2. Jäsenvaltiot voivat alentaa 1 kohdassa tarkistetun määrän 50 000 ecuun silloin, kun yrityksellä ei ole lupaa pitää hallussaan asiakkaitensa varoja tai arvopapereita eikä toimia omaan lukuun eikä myöskään tehdä merkintäsitoumusta.

3. Kaikilla muilla sijoituspalveluyrityksillä on oltava 730 000 ecun perustamispääoma.

4. Edellä 2 artiklan 2 kohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetuilla yrityksillä on oltava 50 000 ecun perustamispääoma, jos ne käyttävät sijoittautumisvapautta ja/tai tarjoavat palveluja direktiivin 93/22/ETY 14 ja/tai 15 artiklan mukaisesti.

5. Sen estämättä, mitä 1 — 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin täytäntöönpanoon asti jatkaa toimilupaa niiden sijoituspalveluyritysten ja 4 kohdassa tarkoitettujen ennen tämän direktiivin soveltamista olemassa olevien yritysten osalta, joiden omat varat ovat 1 — 4 kohdassa säädettyjä perustamispääomia pienemmät. Näiden yritysten omat varat eivät saa laskea alhaisemmalle tasolle kuin korkein viitetaso, joka on laskettu tämän direktiivin tiedoksiantamispäivän jälkeen. Viitetaso on omien varojen päivittäinen keskiarvo, joka lasketaan laskentapäivää edeltävältä kuuden kuukauden jaksolta. Tämä viitetaso on laskettava joka kuudes kuukausi vastaavalta jaksolta.

6. Jos 5 kohdan mukaisessa yrityksessä käyttää määräysvaltaa muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö kuin se, joka aiemmin käytti määräysvaltaa, tämän yrityksen omien varojen on saavutettava vähintään 1 — 4 kohdassa säädetty taso, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:

- i) kun on kyse ensimmäisestä perintöön perustuvasta siirrosta sen jälkeen kun tämä direktiivi pannaan täytäntöön edellyttäen että toimivaltaiset viranomaiset antavat suostumuksensa ja enintään 10 vuoden ajan tämän siirron jälkeen,
- ii) kun on kyse osakkaan vaihdosta henkilöyhtiössä, jos silloin, kun tämä direktiivi pannaan täytäntöön vähintään yksi osakkaista jää yritykseen ja enintään 10 vuoden ajan siitä kun tätä direktiiviä ryhdyttiin soveltamaan.

7. Kuitenkin tietyissä erityisissä tilanteissa ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella, kun on kyse kahden tai useamman sijoituspalveluyrityksen ja/tai 4 kohdassa tarkoitettujen yritysten sulautumisesta, ei sulautumisesta syntyvän yrityksen omien varojen tarvitse saavuttaa 1 — 4 kohdassa niille säädettyä tasoa. Kuitenkin jos 1 — 4 kohdassa säädettyä tasoa ei ole saavutettu, uuden yrityksen omat varat eivät saa alittaa sulautuneiden yritysten omien varojen kokonaismäärää sulautumispäivänä.

▼C1

8. Sijoituspalveluyritysten ja 4 kohdassa tarkoitettujen yritysten omat varat eivät saa laskea 1 — 5 ja 7 kohdissa säädettyä tasoa alemmaksi. Jos ne ovat kuitenkin kyseistä tasoa alhaisemmalla tasolla, toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos on aiheellista, myöntää näille yrityksille määräajan, jossa nämä voivat palauttaa tilanteen ennalleen tai lopettaa liiketoimintansa.

RISKIEN KATTAMINEN

4 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitosten omien varojen on oltava määrältään pysyvästi vähintään seuraavien määrien erien summa:

▼M1

- i) omia varoja koskevat vaatimukset, jotka lasketaan kaupankäyntisalkun osalta liitteiden I, II ja VI sekä tarvittaessa liitteen VIII mukaisesti,
- ii) omia varoja koskevat vaatimukset, jotka lasketaan koko liiketoiminnan osalta liitteiden III ja VII sekä tarvittaessa liitteen VIII mukaisesti,

▼C1

- iii) direktiivissä 89/647/ETY tarkoitettuja omia varoja koskevat vaatimukset laitosten kaikkien liiketoimien osalta, lukuun ottamatta kaupankäyntisalkkuja ja varoja, jotka eivät ole rahaksi muutettavissa, jos ne vähennetään omista varoista liitteessä V olevan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti, ja
- iv) omia varoja koskevat vaatimukset, jotka on vahvistettu 2 kohdan mukaisesti.

Sijoituspalveluyritysten omia varoja koskeva vaatimus ei saa koskaan olla alempi kuin liitteessä IV tarkoitettu omia varoja koskeva vaatimus, siitä huolimatta, että i — iv kohdissa tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten määrä voi olla mikä tahansa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on veloitettava laitokset kattamaan riittävillä omilla varoilla ne riskit, jotka eivät koske tätä direktiiviä eivätkä direktiiviä 89/647/ETY, mutta jotka ovat rinnastettavissa niihin riskeihin, joita nämä direktiivit koskevat.

3. Jos laitoksen omat varat laskevat niiltä vaaditun, 1 kohdan mukaisesti laskettua omien varojen määrää alemmaksi, toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että kyseinen laitos toteuttaa aiheelliset toimenpiteet korjatakseen tilanteen mahdollisimman nopeasti.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on säädettävä laitoksia koskevasta velvollisuudesta perustaa niiden liiketoimiin liittyviä korkoriskin valvonta- ja tarkastusjärjestelmiä; nämä järjestelmät ovat toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa.

5. Laitoksilla on oltava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät riittävät järjestelmät laitoksen taloudellisen tilanteen laskemiseksi riittävällä tarkkuudella milloin tahansa.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset laskevat niiden kaupankäyntisalkun omia varoja koskevat vaatimukset tämän direktiivin liitteissä I ja II olevien määräysten sijasta direktiivin 89/647/ETY mukaisesti, jos:

- i) näiden laitosten kaupankäyntisalkku on tavallisesti enintään 5 prosenttia liiketoimien määrästä,
- ii) kaupankäyntisalkun asemien kokonaismäärä on tavallisesti enintään 15 miljoonaa ecua,
ja
- iii) näiden laitosten kaupankäyntisalkku on aina enintään 6 prosenttia niiden liiketoiminnan kokonaismäärästä ja kaupankäyntisalkun asemien kokonaismäärä on aina enintään 20 miljoonaa ecua.

7. Kaupankäyntisalkun osuuden laskemiseksi liiketoiminnan kokonaismäärästä 6 kohdan i alakohdan ja iii alakohdan mukaisesti,

▼C1

toimivaltaiset viranomaiset voivat viitata joko taseen ja taseen ulkopuolisten liiketoimien yhdistettyyn määrään tai tulostiliin tai kyseisten laitosten omiin varoihin taikka näiden toimenpiteiden yhdistelmään. Taseen ja taseen ulkopuolisten liiketoimien määrän arvioimiseksi velkakirjat arvostetaan niiden markkinahintaan tai nimellisarvoon, osakkeet markkinahintaan ja johdannaisopimukset niihin liittyvien välineiden nimellis- tai markkina-arvoon. Saamis- ja velkaasemat lasketaan yhteen niiden etumerkistä riippumatta.

8. Jos laitos ylittää pidempiaikaisesti yhden tai molemmat 6 kohdan i ja ii alakohdassa vahvistetuista rajoituksista taikka yhden tai molemmat 6, kohdan iii alakohdassa vahvistetuista rajoituksista, kyseisen laitoksen on noudatettava kaupankäyntisalkkunsu osalta 4 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia eikä direktiivin 89/647/ETY vaatimuksia ja ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle.

SUURTEN RISKIKESKITTYYMIEN VALVONTA JA TARKASTAMINEN*5 artikla*

1. Laitosten on valvottava ja tarkastettava suuria riskikeskittymiään direktiivin 92/121/ETY mukaisesti.

▼M1

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitosten, jotka laskevat kaupankäyntivarastonsa omia varoja koskevat vaatimukset liitteiden I ja II ja tarvittaessa liitteen VIII mukaisesti, on valvottava ja tarkastettava riskikeskittymiään direktiivin 92/121/ETY mukaisesti, jollei tämän direktiivin liitteessä VI säädetystä muutoksista muuta johdu.

▼C1**ASEMIEN ARVIOINTI ILMOITTAMISTA VARTEN***6 artikla*

1. Laitosten on arvioitava päivittäin kaupankäyntisalkkunsu markkinahintaan, jollei niihin sovelleta 4 artiklan 6 kohtaa.

2. Jos päivittäisiä markkinahintoja ei ole helposti saatavilla, esimerkiksi kun on kyse uusien arvopapereiden liikkeeseen laskemisesta ensimarkkinoille, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettua sääntöä ja vaatia laitoksia käyttämään muita arviointimenetelmiä edellyttäen, että menetelmät ovat riittävän varovaisia ja toimivaltaiset viranomaiset ovat ne hyväksyneet.

KONSOLIDOITU VALVONTA*7 artikla***Yleiset periaatteet**

1. Niihin laitoksiin, jotka eivät ole emoyrityksiä eivätkä näiden yritysten tytäryrityksiä, sovelletaan kunkin osalta erikseen 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuja omia varoja koskevia vaatimuksia.

2. Edellä 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuja omia varoja koskevia vaatimuksia sovelletaan niihin laitoksiin, joiden:

— tytäryritys on direktiivin 92/30/ETY mukainen luotto laitos, sijoituspalveluyritys tai muu rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys tällaisessa yksikössä,

ja

— emoyritys on rahoitusyhtiö;

konsolidoidusti edellä mainitussa direktiivissä säädettyjen menetelmien ja tämän artiklan 7 — 14 kohdan mukaisesti.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta, direktiiviä 92/30/ETY sovelletaan seuraavin mukautuksin:

▼M3

- rahoitusholdingyhtiö on rahoituslaitos, jonka tytäryhtiöt ovat joko yksinomaan tai pääasiassa sijoituspalveluyrityksiä tai muita rahoituslaitoksia, joista ainakin yksi on sijoituspalveluyritys, ja joka ei ole finanssiryhmään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY ⁽¹⁾ tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö,
- monialan holdingyhtiö on emoyritys, joka on muu kuin rahoitusholdingyritys tai sijoituspalveluyritys tai direktiivissä 2002/87/EY tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on sijoituspalveluyritys,

▼C1

- 'toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan kansallisia viranomaisia, jotka ovat lain tai asetuksen nojalla valtuutetut valvomaan sijoituspalveluyrityksiä,
- korvataan viittaukset "luottolaitoksiin" viittauksella "sijoituspalveluyrityksiin",
- direktiivin 92/30/ETY 3 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta,
- korvataan direktiivin 92/30/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 7 artiklan 5 kohdassa viittaukset direktiiviin 77/780/ETY viittauksilla direktiiviin 93/22/ EY,
- korvataan direktiivin 92/30/ETY 3 artiklan 9 ja 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut viittaukset neuvoa-antavaan pankkikomiteaan viittauksilla neuvostoon ja komissioon,
- korvataan direktiivin 92/30/ETY 7 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke seuraavalla virkkeellä: "Kun sijoituspalveluyrityksellä, rahoitusyhtiöllä tai monialan hallintayhtiöllä on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä, jotka ovat vakuutusyrityksiä, toimivaltaiset viranomaiset ja näiden vakuutusyritysten julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset toimivat läheisessä yhteistyössä."

4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka valvovat tai joiden vastuulla on valvoa 3 kohdassa tarkoitettuja ryhmiä konsolidoidusti, voivat näiden ryhmien konsolidoitua valvontaa koskevaan myöhempään yhteensovittamiseen asti tarvittaessa luopua tästä velvoitteesta sillä edellytyksellä, että jokainen tällaisen ryhmän sijoituspalveluyritys:

- i) soveltaa liitteessä V olevan 9 kohdan omien varojen määritelmää,
- ii) täyttää kukin osaltaan erikseen 4 ja 5 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja
- iii) ottaa käyttöön ryhmän muiden rahoituslaitosten omien varojen ja rahoituslähteiden valvonta- ja tarkastamisjärjestelmiä.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on säädettävä, että niiden ryhmän sijoituspalveluyritysten, jotka voivat hyötyä 4 kohdassa tarkoitettua poikkeuksesta, on ilmoitettava riskeistä, joihin sisältyvät niiden pääomaan ja rahoituksen koostumukseen ja alkuperään liittyvät riskit sekä riskit, jotka voivat vaarantaa näiden sijoituspalveluyritysten taloudellista tilaa. Jos toimivaltaiset viranomaiset arvioivat, että näiden sijoituspalveluyritysten taloudellinen tilanne ei ole riittävästi suojattu, niiden on säädettävä, että nämä yritykset toteuttavat toimenpiteitä mukaan lukien tarvittaessa rajoituksia näiden yritysten pääoman siirrostä ryhmän yksikköihin.

6. Kun toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltamatta konsolidoidun valvonnan velvoitetta 4 kohdan mukaisesti, niiden on toteutettava kaikki muut aiheelliset toimenpiteet valvoakseen näitä riskejä, erityisesti suuria riskikeskittymiä koskevia riskejä koko ryhmässä, mukaan lukien yritykset, jotka eivät ole sijoittautuneet mihinkään jäsenvaltioon.

7. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kunkin osalta erikseen tai osittain konsolidoidulla perusteella 4 ja 5 artiklassa säädettyjä vaatimuksia emoyrityksenä toimivaan laitokseen, johon kohdistuu konsolidoitu valvonta, sekä kaikkiin tällaisen laitoksen tytäryrityksiin,

⁽¹⁾ EUVL L 35, 11.2.2003.

▼C1

joilla on oltava jäsenvaltion antama toimilupa ja jotka ovat niiden valvonnassa sekä jotka sisällytetään emoyrityksenä toimivan laitoksen konsolidoituun valvontaan.

Mahdollisuus olla soveltamatta säännöstä on myös, kun emoyritys on rahoitusyritys, jonka kotipaikka on samassa jäsenvaltiossa kuin laitos, edellyttäen että siihen kohdistuu sama valvonta kuin luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen ja että sen on erityisesti noudatettava 4 ja 5 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

Jos edellä mainituissa kahdessa tapauksessa käytetään mahdollisuutta olla soveltamatta säännöstä, on toteutettava toimenpiteet omien varojen tyydyttävän jakautumisen varmistamiseksi ryhmän sisällä.

8. Kun yritys, joka on laitoksena toimivan emoyrityksen tytäryritys, on luvanvarainen ja sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, niiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat antaneet tämän luvan, on sovellettava tähän laitokseen 4 ja 5 artiklassa mainittuja sääntöjä erikseen tai tarvittaessa osittain konsolidoidulla perusteella.

9. Sen estämättä mitä 8 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa laitoksena toimivan emoyrityksen tytäryrityksen toimiluvasta, voivat kahdenvälisin sopimuksin antaa omien varojen riittävyyttä ja suurten riskikeskittymien valvontavastuuta koskevan toimivallan toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet toimiluvan ja valvovat emoyritystä. Komissiolle on ilmoitettava tällaisista sopimuksista ja niiden sisällöstä. Tämä toimittaa nämä tiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille sekä pankkialan neuvoo-antavalle komitealle ja neuvostolle, lukuun ottamatta 3 kohdassa tarkoitettuja ryhmiä.

Vaatimusten laskeminen konsolidoidulla perusteella

▼M1

10. Jos 7 ja 9 kohdassa säädettyä mahdollisuutta olla soveltamatta säännöstä ei käytetä, toimivaltaiset viranomaiset voivat liitteissä I ja VIII tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten ja liitteessä VI tarkoitettuihin asiakkaisiin kohdistuvien riskien laskemiseksi konsolidoidusti antaa luvan, että yhden laitoksen kaupankäyntisalkun asemat kuittaavat toisen laitoksen kaupankäyntisalkun asemat liitteissä I, VI ja VIII esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että yhden laitoksen valuutta-asemat ja toisen laitoksen valuutta-asemat kuitataan keskenään liitteessä III ja/tai liitteessä VIII esitettyjen sääntöjen mukaisesti. Ne voivat myös sallia, että yhden laitoksen hyödykeasemat ja toisen laitoksen hyödykeasemat kuitataan keskenään liitteessä VII ja/tai liitteessä VIII esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

11. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sallia kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten kaupankäyntisalkun ja vastaavien valuutta- ja hyödykeasemien kuittaamisen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät samanaikaisesti:

▼C1

- i) näille laitoksille on annettu toimilupa kolmannessa maassa ja ne ovat joko direktiivin 77/780/ETY 1 artiklan ensimmäisessä luettel-makohdassa vahvistetun määritelmän mukaisia tai kolmannen maan tunnustettuja sijoituspalveluyrityksiä,
 - ii) nämä yritykset täyttävät kukin osaltaan erikseen omien varojen riittävyyttä koskevat vaatimukset, jotka vastaavat tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, ja
 - iii) kyseisessä maassa ei ole määräyksiä, jotka saattaisivat vaikuttaa merkittävästi varojen siirtoihin ryhmän sisällä.
12. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sallia saman ryhmän laitoksille, joilla on toimilupa kyseisessä jäsenvaltiossa, niiden välisen 10 kohdassa tarkoitetun kuittaamisen edellyttäen, että:
- i) pääoma jakautuu asianmukaisesti ryhmän sisällä, ja

▼C1

- ii) säädännölliset, oikeudelliset ja/tai sopimukselliset puitteet, joissa laitokset harjoittavat liiketoimiaan, ovat luonteeltaan sellaisia, että ne takaavat vastavuoroisen taloudellisen tuen ryhmässä.

13. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia saman ryhmän laitoksille, jotka täyttävät 12 kohdassa tarkoitetut edellytykset, ja jokaisen saman ryhmän laitokselle, jolla on toimilupa muussa jäsenvaltiossa, näiden välisen 10 kohdassa tarkoitetun kuittaamisen edellyttäen, että tämä jälkimmäinen laitos täyttää erikseen 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut edellytykset.

Konsolidoidulla perusteella laskettujen omien varojen määritelmät

14. Sovelletaan direktiivin 89/299/ETY 5 artiklaa omien varojen laskemiseksi konsolidoidulla perusteella.

15. Konsolidoidusta valvonnasta vastaavat viranomaiset voivat tunnustaa kyseisiin laitoksiin liitteen V mukaisesti sovellettavien omien varojen erityisten määritelmien kelpoisuuden omien varojen laskemiseksi konsolidoidulla perusteella.

TIETOJEN ILMOITTAMINEN

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoituspalveluyritykset ja luottolaitokset antavat tiedoksi kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tarpeelliset tiedot sen todentamiseksi, että tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjä määräyksiä noudatetaan. Jäsenvaltioiden on myös huolehdittava, että laitoksen sisäinen valvontamenetelmä sekä hallinnolliset- ja kirjanpitoimenettelyt mahdollistavat näiden määräysten noudattamisen aina.

2. Sijoituspalveluyritysten on annettava kertomus toimivaltaisille viranomaisille näiden vahvistamalla tavalla vähintään kerran kuukaudessa kun on kyse 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta yrityksestä, vähintään neljännesvuosittain kun on kyse 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista yrityksistä ja vähintään joka kuudes kuukausi kun on kyse 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista yrityksistä.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, 3 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten on annettava konsolidoidulla tai osittain konsolidoidulla perusteella tietoja ainoastaan puolivuositain.

4. Luottolaitosten on annettava kertomus toimivaltaisille viranomaisille niiden vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti noudattaen direktiivissä 89/647/ETY säädettyjä määräyksiä.

▼M1

5. Toimivaltaisten viranomaisten on veloitettava laitokset ilmoittamaan niille välittömästi, jos takaisinostosopimusten tai käänteisten takaisinostosopimusten tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksi antamista ja lainaksi ottamista koskevien sopimusten vastapuolet jättävät täyttämättä velvollisuutensa. Komissio antaa viimeistään kolmen vuoden kuluttua 12 artiklassa tarkoitetusta päivämäärästä neuvostolle kertomuksen tällaisista tapauksista ja niiden vaikutuksista kyseisten sopimusten ja liiketoimien käsittelyyn tässä direktiivissä. Tässä kertomuksessa esitetään myös se, miten laitokset täyttävät 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan i—v alakohdassa ja erityisesti v alakohdassa säädetyt niihin sovellettavat edellytykset. Siinä esitetään myös kaikki laitosten antamien tavanomaisten lainojen sekä niiden käänteisinä takaisinostosopimuksina ja arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottamista koskevinä sopimuksina tapahtuvan lainauksen suhteellisessa määrässä tapahtuneet muutokset. Jos komissio tämän kertomuksen ja muiden tietojen perusteella päättää, että tarvitaan lisää suojatoimenpiteitä väärinkäytön estämiseksi, se tekee aiheelliset ehdotukset.

▼C1

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, joiden on huolehdittava tässä direktiivissä säädettyistä tehtävistä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle ilmoittaen näiden tehtävien mahdollinen jakautuminen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on oltava julkisia viranomaisia tai virallisesti kansallisten säännösten perusteella tunnustettuja taikka julkisten viranomaisten tunnustamia toimielimiä, jotka ovat osa kyseisessä jäsenvaltiossa olemassa olevia valvontajärjestelmiä.
3. Kyseisille viranomaisille on annettava kaikki tarpeellinen toimivalta, jotta nämä voivat toteuttaa tehtävänsä ja valvoa erityisesti, miten kaupankäyntisalkku koostuu.
4. Toteuttaessaan tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviään jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on oltava kiinteässä yhteistoiminnassa keskenään erityisesti silloin kun sijoituspalveluja tarjotaan palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella tai perustamalla sivuliikkeitä yhteen tai useampaan jäsenvaltioon. Niiden on luovutettava toisilleen pyynnöstä kaikki sellaiset tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten pääoman riittävyyden valvontaa ja erityisesti tässä direktiivissä säädettyjen määräysten noudattamista. Tässä direktiivissä säädettyä toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojen vaihtoa koskee sijoituspalveluyritysten osalta direktiivin 93/22/ETY 25 artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus ja luottolaitosten suhteen neuvoston direktiivin 77/780/ETY 12 artiklan, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 89/646/ETY mukainen salassapitovelvollisuus.

10 artikla

Siihen asti kunnes annetaan tämän direktiivin mukauttamista tekniikan kehitykseen jäljempänä luetelluilla aloilla koskeva uusi direktiivi, neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta päätöksen 87/373/ETY mukaisesti mahdollisesti tarpeellisista seuraavista mukautuksista:

- 2 artiklan määritelmien selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhteisössä yhdenmukaisesti,
- 2 artiklan määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehittämisen ottamiseksi huomioon,
- 3 artiklassa säädettyjen perustamispääomien määrien muuttaminen talous- ja rahoitusalan kehityksen ottamiseksi huomioon, ja
- laitoksia ja niihin liittyviä aloja koskevien määritelmien sanaston ja oikeudellisen muodon mukauttaminen myöhempiin säännöksiin.

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

11 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat antaa toimiluvan sijoituspalveluyrityksille, joita direktiivin 93/22/ETY 30 artiklan 1 kohta koskee ja joiden omat varat ovat silloin kun tämä direktiivi pannaan täytäntöön, tämän direktiivin 3 artiklan 1 — 3 kohdassa säädetyn tason alla. Kuitenkin näiden sijoituspalveluyritysten omien varojen on tämän jälkeen täytettävä tämän direktiivin 3 artiklan 5 — 8 kohdassa vahvistetut edellytykset.
2. Sen estämättä, mitä liitteessä 1 olevassa 14 kohdassa määrätään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa direktiivin 89/647/ETY 11 artiklan 2 kohdan nojalla 10 prosentilla painotettujen arvopapereiden erityisen riskivaatimuksen, joka vastaa puolta erityistä riskivaatimusta sen vaatimuksia vastaavan erän osalta, jolla on sama erääntymiseen jäljellä oleva aika kuin arvopaperilla.

▼ **M1***11 a artikla*

Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2006 asti antaa laitoksilleen luvan käyttää seuraavan taulukon perusriskin, korkokäyrän ja termiiniriskin minimipainotuksia liitteessä VII olevissa 13, 14, 17 ja 18 kohdassa esitettyjen sijasta edellyttäen, että kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että

- i) laitokset käyvät huomattavaa hyödykekauppaa,
- ii) laitoksilla on hajautettu kaupankäyntisalkku hyödykkeitä varten ja
- iii) laitokset eivät vielä voi käyttää sisäisiä malleja hyödykeriskien edellyttämän omia varoja koskevan vaatimuksensa laskemiseen liitteen VIII mukaisesti.

Taulukko

	Jalometallit (paitsi kulta)	Perusmetallit	Maataloushyödykkeet (Softs)	Muut, ml. energiatuotteet
Perusriskipainotus (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Korkokäyräpainotus (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Terminiriskipainotus (%)	8	10	12	15

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, miten ne soveltavat tätä artiklaa.

▼ **C1****LOPPUSÄÄNNÖKSET***12 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään direktiivin 92/22/ETY 31 artiklan toisessa kohdassa säädettynä päivänä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Komissio tekee niin pian kuin on mahdollista neuvostolle ehdotuksen pääomaa koskeviksi vaatimuksiksi raaka-ainekaupan, raaka-aineisiin perustuvien johdannaissopimusten sekä yhteissijoitusyritysten osuuk-sien osalta.

Neuvosto päättää komission ehdotuksista viimeistään kuusi kuukautta ennen tämän direktiivin täytäntöönpanopäivää.

TARKISTUSLAUSEKE*14 artikla*

Viimeistään kolmen vuoden kuluttua 12 artiklassa tarkoitetusta päivästä neuvosto komission ehdotuksesta tarkastelee ja tarvittaessa muuttaa tätä direktiiviä sen soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella ottaen huomioon markkinoiden kehittymisen ja erityisesti kansainvälisissä yhteyksissä tapahtuneen sääntelyviranomaisten kehittämisen.

▼C1

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼C1

LIITE I

ASEMARISKI

JOHDANTO

Nettoaseman laskeminen

1. Kun laitoksen saamis-(velka-)asema ylittää velka-(saamis-)aseman samojen osakkeiden, velkakirjojen, vaihtokelpoisten arvopapereiden, samoin kuin samankaltaisten rahoitustermiinien, optioiden, optiotodistusten ja vakuutettujen optiotodistusten osalta, on kyse kunkin välineen nettoasemasta. Nettoaseman laskemiseksi toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että johdannaissopimusten asemat samoin kuin siihen liittyvän tai liittyvien (tai nimellisten) kohde-etuuksien asemat käsitellään 4 — 7 kohdissa eriteltyjen menettelyjen mukaisesti. Kun laitoksella on kaupankäyntisalkussaan omia osakkeita, näitä ei oteta lukuun 14 kohdassa tarkoitetun erityisen riskin laskemiseksi.
2. Vaihtokelpoisen arvopaperin ja sen kohderahoitusvälineen vastakkaismerkisen aseman välistä nettoasemaa ei saa laskea, jos toimivaltaiset viranomaiset eivät valitse lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon todennäköisyys, että tietty vaihtokelpoinen arvopaperi vaihdetaan, tai nämä säättävät omia varoja koskevasta vaatimuksesta, joka kattaa vaihdosta mahdollisesti aiheutuvat tappiot.
3. Kaikki nettoasemat riippumatta niiden etumerkistä on muunnettava päivittäin ennen niiden yhteenlaskemista sen valuutan määräisiksi, jossa laitos laatii toimivaltaisille viranomaisille osoitetut asiakirjat päivän vaihtokurssin mukaisesti.

Erityiset välineet

4. Korkotermeinejä (*interest-rate futures, forward-rate agreements (FRAs)*) sekä velkakirjojen osto- ja myyntitermiinisitoumuksia (*forward commitment*) pidetään saamis- ja velka-aseman yhdistelmänä. Siten korkotermiinien saamisasemaa pidetään termiinien luovuttamispäivänä erääntyvän lainan ja varojen, jonka erääntymispäivä on sama kuin välineen tai kyseiseen termiiniin liittyvän nimellisen aseman erääntymispäivä, yhdistelmänä. Myös myytyä korkotermiiniä pidetään saamisasemana, jonka erääntymispäivä on sama kuin toimituspäivä, joka lasketaan yhteen sopimusjakson ja toimituspäivän kanssa samana päivänä erääntyvän velka-aseman kanssa. Laina ja varat sisällytetään 14 kohdassa esitetyssä taulukossa 1 olevan keskushallinnon sarakkeeseen korkotermiiniä (*interest rate futures ja FRA*) koskevan erityisen riskin kattamiseksi ja tarvittavan omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseksi. Velkakirjojen osto- ja myyntitermiinisitoumuksia pidetään luovutuspäivänä erääntyvän lainan ja itse velkakirjan saamisaseman käyvän arvon yhdistelmänä. Laina sisällytetään taulukon 1 keskushallintoa koskevaan sarakkeeseen erityistä riskiä varten ja velkakirja kyseisen taulukon asianmukaiseen sarakkeeseen.

► M1 ◀

▼M1

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että pörssilistalla olevaa futuuria koskeva omien varojen vaatimus on yhtä suuri kuin pörssin vaatima vakuus, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti futuuriin liittyvän riskin määrää ja että se on vähintään yhtä suuri kuin futuuria koskeva omien varojen vaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä VIII esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös 31 päivään joulukuuta 2006 asti sallia, että niiden tunnustaman selvittely-yhteisön selvittämää, tässä kohdassa tarkoitettua pörssin ulkopuolista johdannaissopimusta koskeva omien varojen vaatimus on samansuuruinen kuin selvittely-yhteisön asettama vakuusvaatimus, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että sen avulla voidaan mitata tarkasti johdannaissopimukseen liittyvä riski ja että se on vähintään yhtä suuri kuin kyseisen sopimuksen omien varojen vaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä VIII esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan.

▼C1

5. Korko-optioita, velkakirjoja, osakkeita, pörssi-indeksejä, rahoitusvälinetermiinejä, vaihtosopimuksia ja valuuttoja käsitellään tätä liitettä sovellettaessa kuin olisi kyse asemista, jotka arvossa vastaavat option kohderahoitusvälineen määrää kerrottuna deltalla. Näin lasketut asemat voidaan kuitata arvopapereiden tai niihin liittyvien samanlaisten johdannaissopimusten vastakkaismerkksillä asemilla. Käytetty delta on kyseisten

▼ C1

markkinoiden tai toimivaltaisten viranomaisten laskema delta tai, jos toimivaltaisten viranomaisten laskema deltaa ei ole käytettävissä tai kun on kyse pörssilistan ulkopuolisten optioista käytetään laitoksen itse laskemaa deltaa edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset pitävät laitoksen käyttämää menetelmää sopivana.

Toimivaltaisten viranomaisten on kuitenkin säädettävä, että laitokset laskevat deltan viranomaisten vahvistamaa menetelmää käyttäen.

▼ M1

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit on katettava. Ne voivat sallia, että asetettua pörssilistalla olevaa optiota koskeva vaatimus on yhtä suuri kuin pörssin vaatima vakuus, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti optioon liittyvän riskin määrää ja että se on vähintään yhtä suuri kuin optiota koskeva omien varojen vaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä VIII esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös 31 päivään joulukuuta 2006 asti sallia, että niiden tunnustaman selvittely-yhteisön selvittämää pörssin ulkopuolista optiota koskeva omien varojen vaatimus on samansuuruinen kuin selvittely-yhteisön asettama vakuusvaatimus, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että sen avulla voidaan mitata tarkasti optioon liittyvä riski ja jos se on vähintään yhtä suuri kuin pörssin ulkopuolista optiota koskeva omien varojen vaatimus, joka perustuu laskelmaan tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä VIII esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan. Lisäksi ne voivat sallia, että pörssilistalla olevaa tai pörssin ulkopuolista ostettua optiota koskeva vaatimus on sama kuin option kohde-etuutta koskeva vaatimus edellyttäen, että näin laskettu vaatimus ei ole option markkina-arvoa suurempi. Pörssin ulkopuolista asetettua optiota koskeva vaatimus lasketaan suhteessa sen kohde-etuuteen.

▼ C1

Nämä voivat toisaalta sallia, että pörssilistalta tai pörssilistan ulkopuolelta ostettua optiota koskeva vaatimus on sama kuin option kohderahoitusvälinettä koskeva vaatimus edellyttäen, että näin laskettu vaatimus ei ole option markkina-arvoa suurempi. Pörssilistan ulkopuolella liikkeeseen laskettua optiota vastaava vaatimus lasketaan suhteessa kohderahoitusväliineseen.

▼ M1

6. Optioita varten 5 kohdassa säädettyä menettelyä sovelletaan myös velkakirjoihin ja osakkeisiin liittyviin optiotodistuksiin.

▼ C1

7. Vaihtosopimuksia käsitellään korkoriskin suhteen samalla tavoin kuin taseessa olevia rahoitusvälineitä. Sen vuoksi koronvaihtosopimusta, jonka perusteella laitokselle maksetaan vaihtuva korko ja laitos maksaa kiinteän koron, pidetään vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen saamisasemana, jonka erääntymispäivä vastaa koron uudelleen määrittämiseen kuluva jaksoa, ja kiinteäkorkoisen rahoitusvälineen velka-aseman, jonka erääntymispäivä on sama kuin itse vaihtosopimuksella, yhdistelmänä.
8. Kuitenkin laitokset, jotka arvioivat päivittäin markkinahintaan ja säätelevät 4 — 7 kohdassa lueteltujen johdannaissopimusten korkoriskiä diskontatun kassavirran perusteella, voivat käyttää herkkyyismalleja (*sensitivity models*) laskeakseen edellä tarkoitettujen asemien käytettävä mallia niihin joukkovelkakirjoihin, joita lyhennetään sen erääntymiseen jäljellä olevan jakson aikana ja jonka pääomaa ei makseta yhdellä kertaa. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä malli ja se, että laitos käyttää mallia. Näitä malleja on sovellettava asemiin, joilla on sama herkkyys korkovaihtelujen suhteen kuin perustana olevilla kassavirroilla. Tämä herkkyys on arvioitava suhteessa korko-otoksen vaihteluihin tuottokäyrällä ja sillä on oltava herkkyyspiste vähintään jokaiselle 18 kohdassa esitettylle 2 taulukon erääntymisjaksolle. Asemat on otettava huomioon omia varoja koskevaa vaatimusta laskettaessa 15-30 kohdan määräysten mukaisesti.
9. Laitokset, jotka eivät käytä 8 kohdassa määritettyjä malleja, voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella pitää täysin kuitattuna 4 — 7 kohdassa tarkoitettujen johdannaissopimusten jokaista asemaa, joka täyttää vähintään seuraavat edellytykset:
 - i) asemien arvon on oltava sama ja niiden oltava samassa valuutassa,
 - ii) viitekorot (vaihtuvakorkoisten asemien osalta) tai osingot (kiinteäkorkoisten asemien osalta) on saatettava läheisesti yhdenmukaisiksi, ja
 - iii) koron uudelleen vahvistamispäivän tai kiinteätuottoisten asemien osalta, erääntymiseen jäljellä olevan jakson on noudatettava seuraavia rajoituksia:
 - vähintään kuukausi: samana päivänä,

▼C1

- kuukaudesta vuoteen: seitsemän päivää, ja
- enemmän kuin vuosi: kolmekymmentä päivää.

10. Sen, joka siirtää arvopaperit tai taatut omistusoikeudet varojen saamiseksi takaisinosopimuksen perusteella, ja antavan osapuolen arvopapereiden lainauksen yhteydessä, on sisällytettävä nämä arvopaperit niiden omia varoja koskevien vaatimusten laskemiseksi tämän liitteen mukaisesti edellyttäen, että nämä arvopaperit täyttävät 2 artiklan 6 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset.
11. Yhteissijoitusyritysten osuuksia koskevien asemien on tässä liitteessä esitettyjen asemariskejä koskevien vaatimusten sijasta noudatettava direktiivissä 89/647/ETY säädetyt omia varoja koskevia vaatimuksia.

Erityinen ja yleinen riski

12. Vaihtokelpoisen velkakirjan tai osakkeen (taikka velkakirjaa tai osaketta koskevan johdannaissopimuksen) asemariski jaetaan kahteen tekijään omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseksi. Ensimmäinen tekijä on se erityinen riski, eli kyseisen rahoitusvälineen hinnanvaihteluriski, johon vaikuttavat rahoitusvälineen liikkeeseenlaskijan tai, johdannaissopimuksen ollessa kyseessä, johdannaissopimuksen liikkeeseenlaskijaan liittyvät seikat. Toinen tekijä kattaa yleisen riskin, joka on kyseisen rahoitusvälineen hinnanmuutosriski, joka syntyy korkotason vaihteluista (kun kyseessä on vaihdettavat velkakirjat tai vaihdettavia velkakirjoja koskevat johdannaissopimukset) tai osakemarkkinoiden yleisestä muutoksesta, joka ei johdu kyseisten arvopapereiden tietyistä erityisistä ominaispiirteistä (kun kyseessä on osakkeet tai osaketta koskevat johdannaissopimukset).

VAIHTOVELKAKIRJAT

13. Yrityksen on ryhmiteltävä nettoasemansa siinä valuutassa, jossa ne on merkitty, ja laskettava omia varoja koskeva vaatimus yleisen ja erityisen riskin osalta erikseen jokaisessa valuutassa.

Erityinen riski

14. Laitoksen on merkittävä nettoasemansa, jotka on laskettu 1 kohdan määräysten mukaisesti, taulukon 1 asianmukaisiin ryhmiin erääntymiseen jäljellä olevien jaksojen perusteella ja kerrottava sitten ne ilmoitetuilla painotuksilla. Laitoksen on laskettava yhteen painotetut asemansa (siitä huolimatta ovatko ne saamis- tai velka-asemia) omia varojaan koskevan vaatimuksen laskemiseksi erityisen riskin kattamiseksi. Taulukko 1

Keskushallinnon erät	Vaatimukset täyttävät erät			Muut erät
	enintään 6 kuukautta	6 - 24 kuukauden välillä	yli 24 kuukautta	
0,00	0,25 %	1,00 %	1,60 %	8,00 %

Yleinen riski**a) erääntymisen perusteella**

15. Yleisen riskin kattamiseksi vaadittavien omien varojen laskentamenetelmässä on kaksi perusvaihetta. Ensiksi kaikki asemat painotetaan niiden erääntymisen perusteella (kuten 16 kohdassa selostetaan), jotta voidaan laskea vaadittava omien varojen määrä. Seuraavaksi näitä omia varoja koskevaa vaatimusta voidaan vähentää, kun painotettua asemaa hallitaan samanaikaisesti vastakkaisumerkkisen painotetun aseman kanssa saman erääntymisjakson aikana. Omia varoja koskevaa vaatimusta voidaan myös vähentää, kun vastakkaisumerkkiset painotetut asemat kuuluvat eri erääntymisjaksoihin, tämän vähennyksen koko vaihtelee sikäli, kuin nämä kaksi asemaa joko kuuluvat tai eivät kuulu samaan alueeseen ja niiden alueiden mukaisesti, johon ne kuuluvat. Yhteensä on olemassa kolme aluetta (erääntymisjaksoryhmiä).
16. Laitoksen on kohdistettava kunkin tapauksen osalta erikseen sen nettoasemat 18 kohdassa esitettyssä taulukossa 2 olevan toisen tai kolmannen sarakkeen asianmukaisiin erääntymisjaksoihin. Sen on suoritettava kohdistaminen erääntymisen jäljelle jäävän ajan perusteella kiinteäkorkoisten rahoitusvälineiden tapauksissa ja sen jakson perusteella, joka on jäljellä seuraavan koron uudelleen vahvistamiseen niiden rahoitusvälineiden osalta, joiden korko vahvistetaan uudelleen ennen sen lopullista erääntymistä. Laitoksen on myös eriteltävä ne velkakirjat, joihin liittyy 3 prosentin tai

▼C1

suurempi korko sekä ne, joihin liittyy vähintään 3 prosentin korko, ja laitoksen on merkittävä ne taulukon 2 toiseen tai kolmanteen sarakkeeseen. Kukin asema on kerrottava painotuksella, joka on määritetty kyseiselle ajanjaksolle taulukon 2 neljännessä sarakkeessa.

17. Laitoksen on tämän jälkeen laskettava painotettujen saamis- ja velka-asemien summa kultakin erääntymisjaksolta. Määrä, joka vastaa painotettuja saamisasemia, jotka kuitataan tietyllä erääntymisjaksolla, on tässä erääntymisjaksossa kuitattu painotettu asema, kun taas saamisasema tai jäljelle jäävä velka-asema on samassa erääntymisjaksossa oleva kuitaamaton painotettu asema. Laitoksen on laskettava sitten kuitattujen painotettujen asemien kokonaismäärä kaikilla erääntymisjaksoilla.
18. Laitoksen on laskettava kuitaamattomien painotettujen saamisasemien summa taulukon 2 jokaisen alueen erääntymisjaksolla jokaisen alueen kuitaamattoman painotetun saamisaseman laskemiseksi. Samoin jokaisen alueen erääntymisjaksolla kuitaamattomat painotetut velka-asemat lasketaan yhteen tämän alueen kuitaamattoman painotetun velka-aseman laskemiseksi. Tietyn alueen painotetun kuitaamattoman saamisaseman osa, joka kuitataan saman alueen painotetulla kuitaamattomalla velka-asemalla, on tämän alueen painotettu kuitattu asema. Alueen painotetun saamis- tai velka-aseman kuitaamaton osa, jota ei voida näin kuitata, on tämän alueen painotettu kuitaamaton asema.

Taulukko 2

Alue	Erääntymisaika		Painotus (prosentteissa)	Arvioitu koron muutos (prosentteissa)
	Vähintään 3 prosentin osinkolippu	Enintään 3 prosentin osin- kolippu		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
yksi	0 ≤ 1 kuukausi	0 ≤ 1 kuukausi	0,00	—
	> 1 ≤ 3 kuukautta	> 1 ≤ 3 kuukautta	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 kuukautta	> 3 ≤ 6 kuukautta	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 kuukautta	> 6 ≤ 12 kuukautta	0,70	1,00
kaksi	> 1 ≤ 2 vuotta	> 1,0 ≤ 1,9 vuotta	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 vuotta	> 1,9 ≤ 2,8 vuotta	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 vuotta	> 2,8 ≤ 3,6 vuotta	2,25	0,75
kolme	> 4 ≤ 5 vuotta	> 3,6 ≤ 4,3 vuotta	2,25	0,75
	> 5 ≤ 7 vuotta	> 4,3 ≤ 5,7 vuotta	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 vuotta	> 5,7 ≤ 7,3 vuotta	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 vuotta	> 7,3 ≤ 9,3 vuotta	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 vuotta	> 9,3 ≤ 10,6 vuotta	5,25	0,60
	> 20 vuotta	> 10,6 ≤ 12,0 vuotta	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 vuotta	8,00	0,60
		> 20 vuotta	12,50	0,60

19. Laitoksen on tämän jälkeen laskettava alueen painotetun kuitaamattoman saamis-(velka)-aseman määrä, joka on kuitattu alueen 2 painotetulla kuitaamattomalla velka-(saamis)-asemalla. Tätä kutsutaan 23 kohdassa alueiden 1 ja 2 painotetuksi kuitatuksi asemaksi. Sama laskutoimitus suoritetaan alueen 2 painotetun jäljelle jäävän kuitaamattoman aseman osan ja alueen 3 painotetun kuitaamattoman aseman osalta alueiden 2 ja 3 painotetun kuitatun aseman laskemiseksi.
20. Laitos voi halutessaan vaihtaa 19 kohdan laskentajärjestyksen ja laskea alueiden 2 ja 3 kuitatun painotetun aseman ennen kuin se laskee alueiden 1 ja 2 painotetun kuitatun aseman.
21. Alueen 1 painotetun kuitaamattoman aseman jäännös kuitataan tämän jälkeen alueen 3 jäännöksen kanssa sen jälkeen, kun se on kuitattu alueen 2 kanssa, jotta voidaan johtaa alueiden 1 ja 3 painotettu kuitattu asema.
22. Kolmesta 19-21 kohdassa esitetystä kuittausta koskevasta erillisestä laskutoimituksesta jäljelle jäävät asemat lasketaan yhteen.
23. Laitoksen omia varoja koskeva vaatimus on seuraavien erien summa:
 - a) 10 prosenttia kaikkien erääntymisjaksojen painotettujen kuitattujen asemien summasta,
 - b) 40 prosenttia alueen 1 painotetusta kuitatusta asemasta,

▼C1

- c) 30 prosenttia alueen 2 painotetusta kuitatusta asemasta,
- d) 30 prosenttia alueen 3 painotetusta kuitatusta asemasta,
- e) 40 prosenttia alueen 1 ja 2 sekä alueen 2 ja 3 painotetusta kuitatusta asemasta (katso 19 alakohta),
- f) 150 prosenttia alueen 1 ja 3 painotetusta kuitatusta asemasta, ja
- g) 100 prosenttia painotetuista jäljelle jäävistä asemista.

b) *keston perusteella*

24. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia yleisesti tai kunkin laitoksen osalta erikseen, että laitokset käyttävät laskentajärjestelmää keston perusteella sen yleisen riskin kattamiseksi vaadittavan oman pääoman määrän laskemiseen, joka liittyy laitoksen vaihtokelpoihin velkakirjoihin, sen sijaan, että nämä käyttävät 15 - 23 alakohdissa kuvattua järjestelmää edellyttäen, että laitokset käyttävät tätä järjestelmää jatkuvasti.
25. Tällaisessa järjestelmässä laitos laskee jokaisen kiinteäkorkoisen velkakirjan markkina-arvon perusteella sen tuoton erääntymispäivänä, joka on tähän arvopaperiin sisältyvä viitteellinen diskonttokorko. Vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen tapauksessa laitoksen on otettava jokaisen rahoitusvälineen markkina-arvo ja laskettava sitten sen tuotto olettaen, että pääoma on maksettava seuraavan kerran korkoa vahvistettaessa.
26. Laitoksen on sitten laskettava jokaisen velkakirjan muunnettu kesto seuraavan kaavion mukaisesti:

$$\text{muunnettu kesto} = \frac{\text{kesto (D)}}{(1 + r)}$$

$$D = \frac{\sum_{t=1}^m \frac{t C_t}{(1 + r)^t}}{\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1 + r)^t}}$$

muunnettu kesto = kesto (D)/(1 + r), jossa

r = tuotto erääntymispäivänä (ks. 25 kohta)

C_t = käteismaksu t ajankohtana

m = erääntymisjakso yhteensä (ks. 25 kohta)

27. Laitoksen on luokiteltava jokainen velkakirja taulukon 3 vastaavaan alueeseen. Tämän on luokiteltava ne jokaisen rahoitusvälineen muunnetun keston perusteella. Taulukko 3

Alue	Muunnettu kesto (vuosissa)	Arvioitu korko (muutos prosenteissa)
(1)	(2)	(3)
yksi	0 — 1,0	1,0
kaksi	1,0 — 3,6	0,85
kolme	3,6	0,7

28. Laitoksen on laskettava tämän jälkeen jokaisen rahoitusvälineen osalta sen keston, perusteella painotettu asema kertomalla sen markkina-arvo sen muunnetulla kestolla ja sen arvioidulla korolla, kun on kyse sellaisesta rahoitusvälineestä, jolla on tämä erityinen muunnettu kesto (katso taulukossa 3 oleva kolmas sarake).
29. Laitoksen on laskettava sen keston perusteella painotetut saamis- ja velka-asetat jokaisella alueella. Painotetuilla velka-asemilla kuitattujen painotettujen saamisasemien määrä jokaisella alueella on tämän alueen keston perusteella painotettu kuitattu asema.

Laitoksen on tämän jälkeen laskettava jokaisen alueen keston perusteella painotetut kuitaamattomat asemat. Silloin sen on sovellettava 19 — 22 kohdissa painotettuja kuitaamattomia asemia varten säädettyä järjestelmää.

▼C1

30. Laitoksen omia varoja koskeva vaatimus on seuraavien erien summa:
- a) 2 prosenttia jokaisen alueen keston perusteella painotetusta kuitatusta asemasta,
 - b) 40 prosenttia alueiden 1 ja 2 sekä alueiden 2 ja 3 keston perusteella painotetuista kuitatuista asemista,
 - c) 150 prosenttia alueiden 1 ja 3 keston perusteella painotetuista asemista, ja
 - d) 100 prosenttia jäljelle jääneistä keston perusteella painotetuista asemista.

OSAKKEET

31. Laitoksen on laskettava yhteen 1 kohdan mukaisesti kaikki sen nettosaamisemat ja sen nettovelka-asemat. Näiden kahden luvun summa on sen kokonaisbruttoasema. Niiden erotus on sen kokonaisnettoasema.

Erityinen riski

32. Laitoksen on kerrottava sen kokonaisbruttoasema 4 prosentilla sen erityisen riskin kattamista koskevan omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseksi.
33. sen estämättä, mitä 32 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että erityisen riskin kattamista koskeva omia varoja koskeva vaatimus on 2 prosenttia 4 prosentin sijasta niiden laitoksen kaupankäyntisalkkujen osalta, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

▼M1

- i) ei ole kyse niiden liikkeeseenlaskijoiden osakkeista, jotka ovat laskeneet liikkeeseen ainoastaan vaihtokelpoisia velkakirjoja, joita koskee 14 kohdassa olevan taulukon 1 mukainen 8 prosentin vaatimus tai joita koskee tätä alhaisempi vaatimus ainoastaan siitä syystä, että niitä varten on olemassa takaus tai vakuus,

▼C1

- ii) toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava puolueettomien perusteiden mukaisesti, että nämä arvopaperit voidaan hyvin helposti muuttaa rahaksi, ja
- iii) kukin asema saa olla enintään 5 prosenttia laitoksen kokonaiskaupankäyntisalkusta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin sallia kunkin aseman osalta erikseen, että nämä saavuttavat 10 prosenttia sillä edellytyksellä, että näiden asemien kokonaismäärä ei ylitä 50 prosenttia kaupankäyntisalkusta.

Yleinen riski

34. Omia varoja koskeva vaatimus yleisen riskin kattamiseksi on oltava yhtä suuri kuin laitoksen kokonaisnettoasema kerrottuna 8 prosentilla.

Osakeindeksifutuurit

35. Osakeindeksifutuuri ja niitä koskevat vastaavat deltalla painotetut optiot ja osakeindeksifutuuria koskevat optiot, jäljempänä 'osakeindeksifutuurit', voidaan yksilöidä kunkin siihen kuuluvan osakkeen asemiin. Näitä asemia voidaan pitää kyseisen osakkeen kohdeasemina; toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ne voidaan kuitata niihin liittyvän osakkeen vastakkaiseturmerkisellä asemalla.
36. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava, että kullakin laitoksella, joka on kuitannut osakeindeksifutuuria koskevat sen yhden tai useamman osakkeen asemat itse termiinien yhdellä tai useammalla vastakkaiseturmerkisellä sijoituksella, on oltava riittävät omat varat kattaakseen siitä tappiosta aiheutuvan riskin, joka syntyy riskiin sisältyvän termiinien ja osakkeen arvojen erotuksen kehittämisestä; samoin on myös toimittava / sama pätee, kun laitoksella on osakeindeksifutuurien vastakkaiseturmerkisiä asemia, joiden erääntymisaika ja/tai joiden koostumus ei ole yhtäläinen.
37. Sen estämättä, mitä 35 ja 36 kohdassa määrätään, ne osakeindeksifutuurit, jotka ovat pörssilistalla ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten mukaan riittävän edustavia indeksejä, joihin liittyy 8 prosentin yleisen riskin kattamista koskeva omia varoja koskeva vaatimus, mutta erityisen riskin kattamiseen ei liity mitään omia varoja koskevaa vaatimusta. Nämä osakeindeksifutuurit sisällytetään 31 kohdassa säädetyn kokonaisnettoaseman laskutoimitukseen, mutta niitä ei oteta huomioon laskettaessa saman kohdan kokonaisbruttoasemaa.
38. jos osakeindeksifutuuria ei yksilöidä sen kohdeasemiin, sitä pidetään erillisenä osakkeena. Kuitenkin tämän yksittäisen osakkeen erityistä riskiä ei voida ottaa huomioon, jos osakeindeksifutuuri on pörssilistalla ja se on toimivaltaisten viranomaisten mukaan laajasti kattava indeksi.

▼C1

MERKINTÄSITOUMUS

39. Velkakirjoja ja osakkeita merkittäessä toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitos soveltaa jäljempänä esitettyä menetelmää omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseksi. Laitoksen on ensin laskettava sen nettosijoitukset vähentämällä jo merkityt merkintäsitoumukset tai virallisen sopimuksen perusteella kolmansien lukuun merkityt sitoumukset; toiseksi sen on alennettava sen nettoasemia seuraavilla alennuskertoimilla:

— arkipäivä 0:	100 %
— 1. arkipäivä:	90 %
— 2. ja 3. arkipäivät:	75 %
— 4. arkipäivä:	50 %
— 5. arkipäivä:	25 %
— 5. arkipäivän jälkeen:	0 %

'Arkipäivällä 0' tarkoitetaan sitä arkipäivää, jona laitos sitoutuu hyväksymään ehdoilla tietyn tunnetun määrän arvopapereita sovittuun hintaan.

Tämän jälkeen on laskettava sen omia varoja koskeva vaatimus käyttäen alennettuja asemia, joita koskee merkintäsitoumus. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava, että laitoksella on riittävät omat varat tappioriskin kattamiseksi, joka on olemassa merkintäsitoumushetkellä ja ensimmäisen arkipäivän välisenä aikana.

▼ **C1**

LIITE II

TOIMITUS- JA OSAPUOLIRISKI

▼ **M1**

1. Kun kyse on liiketoimista, joissa velkakirjat, osakkeet ja hyödykkeet (lukuun ottamatta takaisinostosopimuksia ja käänteisiä takaisinostosopimuksia sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista ja lainaksi ottamista) ovat niiden sovitun toimituspäivän jälkeen selvittämättä, laitoksen on laskettava se hintaero, joka voi aiheuttaa sille tappiota. Se on kyseisen velkakirjan, osakkeen tai hyödykkeen sovitun toimitushinnan ja sen käyvän markkina-arvon erotus, kun tämä erotus voi aiheuttaa tappion laitokselle. Laitoksen on kerrottava tämä erotus 2 kohdan taulukossa olevan A sarakkeen asianmukaisella tekijällä omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseksi.

▼ **C1**

2. Laitos voi, jos toimivaltaiset viranomaiset sen hyväksyvät, laskea sen omia varoja koskevat vaatimukset kertomalla jokaisen selvittämättömän liiketoimen sovitun toimitushinnan 5 ja 45 arkipäivän välillä sen vahvistetun erääntymispäivän jälkeen kyseisen taulukon sarakkeen B aiheellisella tekijällä, sen estämättä mitä 1 kohdassa määrätään. Vahvistetun erääntymispäivän jälkeen 46 arkipäivästä alkaen sen omia varoja koskevan vaatimuksen on vastattava 100 prosenttia sitä koskevasta A sarakkeessa ilmaistusta hinnan erotuksesta.

Arkipäivien lukumäärä vahvistetun kauppapäivän jälkeen	Sarake A (%)	Sarake B (%)
5 — 15	8	0,5
16 — 30	50	4,0
31 — 45	75	9,0
46 tai enemmän	100	ks. 2 kohta

OSAPUOLIRISKI

Vaillinaiset kaupat (*free deliveries*)▼ **M1**

- 3.1. Laitoksella on oltava hallussaan omia varoja osapuoliriskin kattamiseksi, jos:
 - i) se on maksanut arvopapereista tai hyödykkeistä ennen kuin se on vastaanottanut ne tai jos se on luovuttanut arvopaperit tai hyödykkeet ennen kuin se on saanut niistä maksun, ja
 - ii) rajat ylittävien kauppajen ollessa kyseessä vähintään yksi päivä on kulunut maksusta tai luovutuksesta.
- 3.2. Omien varojen vaatimus on 8 prosenttia arvopapereiden tai hyödykkeiden arvosta tai laitokselle rahana maksettavasta määrästä painotettuna kyseiseen osapuoleen sovellettavalla riskipainotuksella.

Takaisinostosopimukset, käänteiset takaisinostosopimukset, arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksi antaminen ja lainaksi ottaminen

- 4.1. Kaupankäyntisalkkuun kuuluviin arvopapereihin tai hyödykkeisiin perustuvien arvopapereiden takaisinostosopimusten ja arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisen osalta laitoksen on laskettava arvopapereiden tai hyödykkeiden markkina-arvon ja sen lainaksi ottaman määrän tai vakuuden markkina-arvon erotus, jos tämä erotus on positiivinen. Käänteisten takaisinostosopimusten ja arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottamisen osalta laitoksen on laskettava laitoksen lainaksi antaman määrän tai vakuuden markkina-arvon ja saamiensa arvopapereiden tai hyödykkeiden markkina-arvon välinen erotus, jos erotus on positiivinen.

▼ **C1**

Toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat toimenpiteitä varmistaakseen lisätakuun kelpoisuuden.

Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset eivät ota huomioon lisätakuun määrää tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa

▼ C1

esitettyssä laskutoimituksessa, jos lisätakuun määrä on taattu siten, että laitos, joka suorittaa siirron, on aina vakuuttunut, että lisätakuu palautetaan sille, jos on kyse vastapuolen maksujen laiminlyönnin mahdollisuudesta.

Lainaksi annettujen tai otettujen sekä taattujen määrien markkina-arvoa koskevaan laskutoimitukseen sisällytetään juoksevat korot.

- 4.2. Omia varoja koskeva vaatimus on 8 prosenttia 4.1 kohdan mukaisesti määritetystä määrästä kerrottuna kyseiseen osapuoleen sovellettavalla riskipainotuksella.

Pörssilistan ulkopuoliset johdannaissopimukset**▼ M2**

5. Laitokset soveltavat OTC-johdannaissopimuksista aiheutuvien pääomavaatimusten laskemiseen direktiivin 89/647/ETY liitettä II. Asianomaiseen vastapuoleen sovellettava riskipainotus määritellään tämän direktiivin 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2006 saakka vapauttaa liitteessä II esitettyjen menetelmien soveltamisesta sellaisen selvitysyhteisön selvittävänä olevat OTC-sopimukset, joka toimii sopimusten laillisena vastapuolena ja jossa kaikki osapuolet asettavat selvitysyhteisölle päivittäin sellaisen täyden vakuuden sopimuksista aiheutuville riskeille, joka kattaa sekä nykyhetken että mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, että asetettu vakuus antaa samantasoisien suojan kuin direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan 7 alakohdan mukainen vakuus ja poistaa riskin selvitysyhteisön riskien kasvamisesta yli asetetun vakuuden markkina-arvon. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kuinka ne käyttävät tätä mahdollisuutta.

▼ C1**MUUT RISKIT**

6. Direktiivissä 89/647/ETY säädettyjä omia varoja koskevia vaatimuksia sovelletaan riskeihin, jotka ovat termiinien ja pörssilistalla olevien optioiden välityspalkkioihin, provisioihin, korkoihin, osinkoihin, katevaatimuksiin liittyviä riskejä, joita ei koske tämä liite eikä liite I ja II, ja joita ei vähennetä liitteessä V olevassa 2 kohdan d alakohdan omista varoista ja jotka liittyvät suoraan vaihtokelpoiseen kaupankäyntisalkkuun sisällytetyihin eriin.

Kyseisiin osapuoliin sovellettavat riskipainotukset on määritettävä tämän direktiivin 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

▼C1

LIITE III

VALUUTTARISKI

▼M1

1. Jos laitoksen jäljempänä esitetyn menetelmän mukaisesti laskettu kokonais-nettovaluutta-aseman ja nettokulta-aseman yhteenlaskettu määrä on enemmän kuin 2 prosenttia sen kaikista omista varoista, laitoksen on kerrottava nettovaluutta-asemansa ja nettokulta-asemansa yhteenlaskettu määrä 8 prosentilla valuuttakurssiriskin kattamiseksi vaadittavan omien varojen määrän laskemiseksi.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2004 asti sallia, että laitokset laskevat omia varoja koskevat vaatimuksensa kertomalla 8 prosentilla sen määrän, jolla niiden kokonaisnettovaluutta-asema ja nettokulta-aseman yhteenlaskettu määrä ylittää 2 prosenttia kaikista omista varoista.

▼C1

2. Laitoksen on suoritettava laskutoimitus kahdessa vaiheessa.

▼M1

- 3.1. Ensin laitoksen on laskettava avoin nettoasemansa kussakin valuutassa (mukaan lukien ilmoituksessa käytetty valuutta) ja kullassa. Tämä asema on seuraavien erien (positiivisten ja negatiivisten) summa:
 - nettoavista-asema (eli kaikki varat, joista on vähennetty velat, mukaan lukien kertyneet korot, kyseisenä valuuttana tai kullan osalta nettoavistakulta-asema),
 - nettoterminiasema erääntymispäivänä (eli kaikki saatavat määrät vähennettynä määrillä, jotka maksetaan valuutta- ja kultaterminisopimusten perusteella sisällyttäen siihen valuutta- ja kultafutuurit ja valuutanvaihtosopimusten pääoma, jota ei ole sisällytetty avista-asemaan),
 - peruuttamattomat takuut (ja vastaavat rahoitusvälineet), joita varmasti käytetään ja joiden perusteella tehtäviä suorituksia ei todennäköisesti saada takaisin,
 - ennakoidut nettotulot ja -menot, jotka eivät ole vielä erääntyneet, mutta jotka ovat jo täysin katetut (ennakoidut nettotulot ja -menot, joita ei ole vielä viety kirjanpitoon, mutta jotka ovat jo täysin katetut valuuttatermiineillä, voidaan sisällyttää tähän ilmoitusvelvollisten laitosten valinnan mukaisesti ja toimivaltaisen viranomaisen etukäteissuostumuksella: laitoksen on noudatettava tätä valintaa johdonmukaisesti),
 - kaikkien valuutta- ja kulta-asemien deltan (tai delta-perusteinen) nettoarvo,
 - muiden optioiden markkina-arvo (eli muut optiot kuin valuutta- ja kultaoptiot),
 - kukin asema, jonka laitos pitää siinä tarkoituksessa, että se voi suojautua sen vakavaraisuussuhteeseen kohdistuvilta valuuttakurssin negatiivisilta vaikutuksilta, voidaan olla ottamatta huomioon laskettaessa avoimia nettovaluutta-asemia. Näiden asemien pitäisi olla luonteeltaan rakenteellisia tai sellaisia, ettei niillä käydä kauppaa, ja vaaditaan toimivaltaisten viranomaisten suostumus, jos niitä ei oteta lukuun tai jos edellytyksiä niiden poisluoksemiseksi muutetaan. Samaa kohtelua samoin edellytyksin kuin edellä voidaan soveltaa niihin laitoksen asemiin, jotka koskevat omien varojen laskennassa vähennettyjä eriä.
- 3.2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset käyttävät nykyarvoa laskettaessa kunkin valuutan ja kullan avointa nettoasemaa.

▼C1

- M1 4. Toiseksi kunkin muun valuutan kuin sen, jota ilmoituksessa käytetään, nettovelka- ja nettosaamisasetat, sekä kullan nettosaamis- tai nettovelka-asetat muutetaan ilmoitusvaluutan määräisiksi käyttäen avistakurssia. ◀ Tämän jälkeen erilliset määrät lasketaan yhteen, jotta saadaan vastaavasti nettovelka-asemien ja nettosaamisasemien kokonaismäärä. Näistä kokonaismääristä suurempi määrä on laitoksen kokonaisnettovaluutta-asema.
5. Sen estämättä, mitä 1 — 4 kohdissa säädetään ja kunnes myöhempi yhteensovittaminen toteutetaan, toimivaltaiset viranomaiset voivat säätää tai sallia, että laitokset noudattavat muita menetelmiä tämän liitteen soveltamiseksi.
6. Ensimmäiseksi toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksille, että ne täyttävät alhaisemmat omia varoja koskevat vaatimukset toisiinsa läheisesti yhteydessä olevien valuutta-asemien kattamiseksi kuin ne, jotka seuraavat 1 — 4 kohdan soveltamisesta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat katsoa, että valuutta parilla on läheinen korrelaatio, ainoastaan, jos ne — päivittäisiä

▼C1

valuuttakursseja koskevien tietojen perusteella, jotka on laskettu kolmen tai viiden viimeisen vuoden aikana — ovat laskeneet todennäköisyyden sille, että näiden valuuttojen vastaavien tai vastakkaisten asemien seuraavien kymmenen arkipäivän aikana aiheuttamat tappiot ovat enintään 4 prosenttia kyseisen kuitatun aseman arvosta (joka on ilmoitettu siinä valuutassa, jossa toimivaltaisille viranomaisille tarkoitetut asiakirjat on laadittu) ja tämä todennäköisyys on vähintään 99 prosenttia, jos turvaututaan kolmen vuoden tarkkailukauteen, tai 92 prosenttia, jos turvaututaan viiden vuoden tarkkailukauteen. Omia varoja koskeva vaatimus, joka koskee kahden läheisesti korreloivan valuutan kuitattua asemaa, on 4 prosenttia kerrottuna kuitatun aseman arvolla. Omia varoja koskeva vaatimus läheisesti korreloivien valuuttojen kuitaamattomien asemien ja kaikkien muiden valuutta-asemien osalta nousee 8 prosenttiin kerrottuna nettovelka-asemien korkeimmalla tai näiden valuuttojen nettosaamisasemien kokonaismäärällä, kun ensin korrelaation omaavien valuuttojen kuitatut asemat on vähennetty.

▼M1

7. Toiseksi toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2004 asti sallia, että laitokset soveltavat muuta kuin 1—6 kohdassa säädettyä menetelmää tämän liitteen vaatimusten noudattamiseksi. Tätä menetelmää noudattaen saadun omia varoja koskevan vaatimuksen on oltava suurempi kuin 2 prosenttia 4 kohdan mukaisesti lasketusta avoimesta nettoasemasta, ja sen on ylitettävä kolmen viimeisen vuoden jaksoon sisältyvien kaikkien kymmenen arkipäivän mittaisten liukuvien jaksojen valuuttakurssimuutosten analyysin perusteella laskettu todennäköinen tappio vähintään 99 prosenttia ajasta.

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyä vaihtoehtoista menetelmää voidaan käyttää ainoastaan seuraavin edellytyksin:

- i) laskentakaava ja korrelaatiokertoimet ovat toimivaltaisten viranomaisten määräämät, ja ne perustuvat näiden tekemään valuuttakurssimuutosten analyysiin;
- ii) toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat korrelaatiokertoimet säännöllisesti valuuttamarkkinoiden kehityksen mukaisesti.

▼C1

8. Kolmanneksi toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset eivät pidä valuutta-asemia, joita koskee valtioiden välinen sitova sopimus, jonka tarkoituksena on pienentää erotusta suhteessa muihin samalla sopimuksella katettuihin valuuttoihin, jollakin 1 — 7 kohdassa esitetyllä menetelmällä. Laitokset laskevat niiden kuitatut näiden valuuttojen asemat ja noudattavat näiden asemien osalta omia varoja koskevaa vaatimusta, joka ei saa olla vähemmän kuin kyseisessä valtioiden välisessä sopimuksessa vahvistettu sallittu kyseisten valuuttojen enimmäiserotus. Näiden valuuttojen kuitaamattomia asemia käsitellään samoin kuin muita valuuttoja.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa määrätään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että niiden jäsenvaltioiden valuutoissa, jotka osallistuvat rahaliiton toiseen vaiheeseen, olevia kuitattuja asemia koskeva omien varojen vaatimus on 1,6 prosenttia kerrottuna näiden kuitattujen asemien arvolla.

9. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle mahdollisista menetelmistä, joiden käytöstä ne säätävät tai jotka ne sallivat 6 — 8 kohdan osalta.
10. Komissio antaa neuvostolle kertomuksen 9 kohdassa tarkoitetuista menetelmistä sekä ehdottaa tarvittaessa, ottaen huomioon kansainvälisen kehityksen, valuutariskin käsittelytapojen lähentämistä.
11. Eri valuuttakokoonpanoissa olevat nettoasemat voidaan yksilöidä niihin sisältyviin valuuttoihin voimassa olevien kiintiöiden perusteella.

▼C1*LIITE IV***MUUT RISKIT**

Sijoituspalveluyrityksillä on oltava omia varoja, jotka vastaavat neljänneistä niiden edellisen vuoden yleisistä menoista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa tämän vaatimuksen suhteessa yrityksen edellisen vuoden liiketoiminnan merkittävään muutokseen. Kun yritys harjoittaa liiketoimintaansa vähemmän kuin vuoden ajan, alkamispäivä mukaan lukien, omia varoja koskevan vaatimuksen on oltava yhtä suuri kuin neljännes yleisistä menoista, jotka on varattu sen liiketoiminnan ohjelmasta, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi tämän ohjelman mukauttamista.

▼ **C1***LIITE V***OMAT VARAT**

1. Sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omat varat määritellään direktiivin 89/299/ETY mukaisesti.

Kuitenkin tässä direktiivissä niitä sijoituspalveluyrityksiä, jotka eivät ole oikeudelliselta muodoltaan jokin, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista, pidetään pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY soveltamisalaan⁽²⁾ kuuluvina.

2. ► **M1** Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että ne laitokset, joiden on täytettävä liitteissä I, II, III, IV, VI, VII ja VIII säädetyt omia varoja koskevat vaatimukset, voivat soveltaa muuta omien varojen määritelmää ainoastaan näiden vaatimusten noudattamiseksi. ◀ Mitään näistä omista varoista ei voida käyttää samanlaisesti muita omia varoja koskevien vaatimuksien soveltamiseen. Tässä toisessa määritelmässä olevat jäljempänä a, b ja c alakohdasta esitetyt erät, lukuun ottamatta d alakohdassa esitettyä erää, toimivaltaisten viranomaisten voidessa harkita, luetaanko viimeksi mainittu erä mukaan vai ei:

- a) direktiivin 89/299/ETY mukaiset omat varat, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan 12 ja 13 alakohtaa niiden sijoituspalveluyritysten osalta, joiden on vähennettävä a, b ja c alakohdassa tarkoitettua erien kokonaismäärästä d alakohdassa tarkoitettu erä,
- b) laitosten kaupankäyntisalkun nettovoitot lukuun ottamatta kaikkia ennakoitavia kuluja ja osinkoja sekä vähennettyinä niiden muista liiketoiminnoista aiheutuvilla nettotappioilla, sillä edellytyksellä, että mikään näistä määristä ei ole vielä sisällytetty direktiivin 89/299/ETY 2 artiklan 1 kohdan 2 tai 11 alakohdan a alakohtaan,
- c) etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat ja/tai 5 kohdassa tarkoitettut erät, jollei 3 — 7 kohdan vaatimuksista muuta johdu, ja
- d) 8 kohdassa tarkoitettut varat, jotka eivät ole rahaksi muutettavat.

3. Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilla etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevilla lainoilla on vähintään kahden vuoden alkuperäinen kesto aika. Ne on maksettava täysin ja lainasopimuksella ei saa olla lauseketta siitä, että muissa tilanteissa kuin yrityksen lopettamista koskevista tilanteissa velka on maksettava ennen sovittua eräntymispäivää, jollei muunlaiselle menettelylle ole saatu toimivaltaisten viranomaisten hyväksymistä. Tätä etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien lainojen pääomaa ja korkoja ei voida maksaa takaisin, jos tämä takaisinmaksu edellyttää sitä, että kyseisen yrityksen omat varat ovat siten vähemmän kuin 100 prosenttia laitoksen kokonaisvaatimuksesta.

Toisaalta laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikkien näiden etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien lainojen takaisinmaksusta silloin, kun laitoksen omat varat ovat vähemmän kuin 120 prosenttia laitoksen yhteenlasketuista omaa pääomaa koskevista vaatimuksista.

▼ **M1**

4. Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat eivät saa ylittää 150:tä prosenttia niiden ensisijaisten omien varojen määrästä, jotka ovat käytettävissä kattamaan liitteessä I, II, III, IV, VI, VII ja VIII tarkoitettuja omia varoja koskevat vaatimukset, ja ne voivat lähestyä tätä ylärajaa ainoastaan kyseisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä erityistapauksissa.

▼ **C1**

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset kuittaavat 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat direktiivin 89/299/ETY 2 artiklan 1 kohdan 3, 5, 6, 7 ja 8 alakohdassa tarkoitetuilla erillä.

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY (EYVL L 317, 16.11.1990, s. 60).

⁽²⁾ EYVL 372, 31.12.1986, s. 1.

▼M1

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sijoituspalveluyritykset ylittävät etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa oleville lainoille 4 kohdassa vahvistetun ylärajan, jos ne pitävät sitä vakavaraisuuden kannalta perusteltuna ja sillä edellytyksellä, että näiden etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien lainojen ja 5 kohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä on enintään 200 prosenttia niiden ensisijaisten omien varojen määrästä, jotka ovat käytettävissä kattamaan liitteissä I, II, III, IV, VI, VII ja VIII säädetyt omia varoja koskevat vaatimukset, tai 250 prosenttia tästä määrästä tapauksissa, joissa sijoituspalveluyritykset vähentävät 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua erän omia varoja laskettaessa.
7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitokset ylittävät etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa oleville lainoille 4 kohdassa vahvistetun ylärajan, jos ne pitävät sitä vakavaraisuuden kannalta perusteltuna ja sillä edellytyksellä, että näiden etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien lainojen ja 5 kohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä on enintään 250 prosenttia niiden ensisijaisten omien varojen määrästä, jotka ovat käytettävissä kattamaan liitteissä I, II, III, VI, VII ja VIII säädetyt omia varoja koskevat vaatimukset.

▼C1

8. Ei rahaksi muutettaviin varoihin kuuluvat:
- käyttöomaisuus (lukuun ottamatta maita ja rakennuksia, joiden voidaan katsoa vastaavan lainoja, joita ne takaavat),
 - omistusyhteydet, mukaan lukien etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat/luotot rahoituslaitoksissa, jotka voivat olla osa näiden laitosten omia varoja, jollei näitä ole vähennetty direktiivin 89/299/ETY 2 artiklan 1 kohdan 12 ja 13 alakohdan tai tämän liitteen 9 kohdan iv alakohdan mukaisesti.
 - Kun osakkeet ovat luotto- tai rahoituslaitoksen väliaikaisessa omistuksessa taloudellisen pelastusoperaation aikana, jonka tarkoituksena on uudelleen järjestää ja pelastaa tämä laitos, toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua tästä vaatimuksesta. Ne voivat myös antaa poikkeusluvan niiden osakkeiden osalta, jotka ovat osa sijoituspalveluyrityksien siirtokelpoista kaupankäyntisalkkua,
 - osuudet ja muut sijoitukset muissa yrityksissä kuin luotto- ja rahoituslaitoksissa, jotka eivät ole helposti siirtokelpoisia,
 - sivuliikkeiden tappiot,
 - muut talletukset kuin ne, jotka voidaan maksaa takaisin yhdeksässäkymmenessäpäivässä, ja lukuun ottamatta katevaatimuksia, jotka liittyvät termiineihin ja optiosopimuksiin,
 - lainat ja muut maksettavat erät kuin ne, jotka on maksettava takaisin yhdeksässäkymmenessä päivässä, ja
 - fyysiset varastot, lukuun ottamatta tapauksia, joita koskee 4 artiklan 2 kohdassa säädetty omia varoja koskeva vaatimus ja sillä edellytyksellä, että nämä vaatimukset eivät ole ankarampia kuin 4 artiklan 1 kohdan iii alakohdassa tarkoitettua vaatimusta.
9. Sijoituspalveluyritykset, jotka kuuluvat yritysryhmään ja joita koskee 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu poikkeus, laskevat niiden omat varat 1 — 8 kohtien mukaisesti, jollei seuraavista muutoksista muuta johdu:
- i) vähennetään edellä 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua varaa, jotka eivät ole rahaksi muutettavia,
 - ii) direktiivin 89/299/ETY 2 artiklan 1 kohdan 12 ja 13 alakohdissa tarkoitettuja erä ei koske 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vapautus, joka on sijoituspalveluyrityksellä niiden yritysten osalta, jotka kuuluvat konsolidointiin sellaisena kuin se on määritelty 7 artiklan 2 kohdassa,
 - iii) direktiivin 89/299/ETY 6 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdissa tarkoitettua rajoitusta on laskettu viittaamalla alkuperäisiin omiin varoihin vähentämällä direktiivin 89/299/ETY 2 artiklan 1 kohdan 12 ja 13 alakohdissa tarkoitettua edellä ii alakohdassa esitetyt erät, jotka sisältyvät kyseisten laitosten omiin varoihin, ja
 - iv) direktiivin 89/299/ETY 2 artiklan 1 kohdan 12 ja 13 alakohdissa tarkoitettua edellä iii alakohdassa kuvailtua erää vähennetään alkuperäisistä omista varoista enemminkin kuin kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan erien kokonaissummasta erityisesti tämän liitteen 4 — 7 kohtia varten.

▼C1

LIITE VI

SUURET RISKIKESKITTYMÄT

1. Edellä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen laitosten on valvottava ja tarkastettava kunkin asiakkaan osalta erikseen sekä asiakasryhmien osalta niiden riskit direktiivin 92/121/ETY mukaisesti, jollei jäljempänä mainituissa muutoksissa toisin säädetä.
2. Kunkin asiakkaan osalta erikseen on laskettava riskit, jotka aiheutuvat siirtokelpoisesta kaupankäyntisalkusta, laskemalla i — iii erät yhteen:
 - i) määrä, jolla laitoksen saamisasemat ylittävät — kun se on positiivinen — sen velka-asemat kaikissa asianomaisen asiakkaan liikkeeseen laske-
missa rahoitusvälineissä (jokaisen erillisen rahoitusvälineen nettoasema
lasketaan liitteessä I esitettyjen menetelmien mukaisesti),
 - ii) kun kyse on velkakirjojen tai osakkeiden merkintäsitoumuksesta,
laitoksen riski on sen nettoriski (joka lasketaan vähentämällä kolman-
sien muodollisen sopimuksen perusteella merkitsemät tai tekemät
merkintäsitoumusten asemat), josta vähennetään soveltamalla liitteessä
1 olevassa 39 kohdassa esitettyä vähennystekijää.
Kunnes myöhempi yhteensovittaminen, toteutetaan toimivaltaisten vira-
nomaisten on vaadittava, että laitokset perustavat järjestelmiä
merkintäsitoumusriskien valvomiseksi ja tarkastamiseksi alkuperäisen
sitoumuksen ja ensimmäisen arkipäivän välisenä aikana ottaen
huomioon kyseisillä markkinoilla esiintyvien riskien luonteen.
 - iii) liitteessä II tarkoitettut riskit, jotka liittyvät kyseisen asiakkaan kanssa
tehtyihin liiketoimiin ja sopimuksiin, lasketaan samassa liitteessä esitet-
tyjen menetelmien mukaisesti soveltamatta painotuksia osapuoliriskiin.
3. Tämän jälkeen lasketaan kaupankäyntisalkkuun liittyvät riskit, jotka
koskevat keskenään sidoksissa olevien asiakkaiden ryhmää laskemalla
yhteen kunkin ryhmässä olevan asiakkaan osalta erikseen riskit 2 kohdassa
esitetyllä tavalla.
4. Yhdistyneitä asiakkaiden tai keskenään sidoksissa olevien asiakkaiden
ryhmiä koskevat riskit saadaan laskemalla yhteen ne riskit, jotka aiheutuvat
siirtokelpoisesta kaupankäyntisalkusta ja siirtokelpoisen osakesalkun ulko-
puolisista riskeistä ottaen huomioon direktiivin 92/121/ETY 4 artiklan 6 —
12 kohdat. Siirtokelpoisen kaupankäyntisalkun ulkopuolisten riskien laske-
miseksi laitokset pitävät liitteessä V olevan 2 kohdan d alakohdan
mukaisesti niiden omista varoista vähennettyjä varoja nollana.
5. Kunkin asiakkaan osalta erikseen tai keskenään sidoksissa olevien asiak-
kaiden ryhmien osalta 4 kohdan mukaisesti laskettu laitosten kokonaisriski
on ilmoitettava direktiivin 92/121/ETY 3 artiklan mukaisesti.
6. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa säädetään, yksittäisten asiakkaiden tai
keskenään sidoksissa olevien asiakkaiden ryhmien osalta riskien määrän on
noudatettava direktiivin 92/121/ETY 4 artiklassa säädettyjä rajoituksia.
7. Sen estämättä, mitä 6 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat
sallia, että niitä varoja, jotka ovat sijoituspalveluyrityksiin, kolmansien
maiden tunnustettuihin sijoituspalveluyrityksiin ja tunnustettuihin selvittely-
yhteisöihin tai rahoitusvälineillä liiketoimintaa harjoittaviin markkinoihin
kohdistuvia saatavia tai muita riskejä, käsitellään noudattaen 4 artiklan 7
kohdan i alakohdassa ja direktiivin 92/121/ETY 9 ja 10 kohdissa säädettyä
menettelyä, joka koskee luottolaitoksia koskevia riskejä.
8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että direktiivin 92/121/ETY 4
artiklassa vahvistetut rajoitukset ylitetään edellyttäen, että samanaikaisesti
täytetään seuraavat edellytykset:
 - 1) siirtokelpoisen kaupankäyntisalkun ulkopuolinen riski kyseisen asiakkaan
tai asiakasryhmän osalta ei saa ylittää direktiivissä 92/121/ETY
säädettyjä rajoituksia, jotka on laskettu suhteessa direktiivin 89/299/
ETY mukaisiin omiin varoihin siten, että ylitys syntyy täysin siirtokel-
poisesta kaupankäyntisalkusta,
 - 2) yrityksen on täytettävä omia varoja koskeva lisävaatimus direktiivin 92/
121/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohdissa vahvistetut rajoitukset ylittävältä
osalta. Tämä lasketaan valitsemalla siirtokelpoisesta kaupankäyntisalk-
usta johtuvan kyseiseen asiakkaaseen tai asiakasryhmään kohdistuvan
kokonaisriskin ne erät, joista seuraa erityistä riskiä koskevat liitteessä I
ja/tai liitteessä 11 tarkoitettut korkeimmat vaatimukset, ja joiden summa
on yhtä suuri kuin edellä 1 kohdassa tarkoitettu ylitys; kun ylitys ei kestä
kymmentä päivää pidempään, näiden erien osalta omia varoja koskeva
lisävaatimus on 200 prosenttia edellisessä virkkeessä tarkoitetuista vaati-
muksista.

▼C1

Kymmenen päivän kuluttua ylityksen jälkeen edellä mainituin perustein valitut erät kohdennetaan seuraavan taulukon 1 sarakkeen asianmukaisiin sarakkeisiin liitteessä I olevan erityistä riskiä koskevan vaatimuksen suuruusjärjestyksen ja/tai liitteessä II olevien vaatimusten mukaisesti. siten laitos täyttää omia varoja koskevan lisävaatimuksen, joka vastaa liitteessä I olevien erityistä riskiä koskevien vaatimusten summaa ja/tai näihin eriin sovellettavaa liitteessä II olevien vaatimusten summaa kerrottuna sarakkeessa 2 esitetyllä kertoimella.

Taulukko

Rajoitusten ylitys (prosentteina omista varoista)	Kertoimet
(1)	(2)
enintään 40 %	200 %
40 — 60 % välillä	300 %
60 — 80 % välillä	400 %
80 — 100 % välillä	500 %
100 — 250 % välillä	600 %
yli 250 %	900 %

- 3) jos ylitys kestää enintään kymmenen päivää, siirtokelpoisesta kaupan-käyntisalkusta johtuvat kyseistä asiakasta tai keskenään sidoksissa olevaa asiakasryhmää koskeva riski ei saa ylittää 500 prosentilla laitoksen omia varoja,
 - 4) kaikki ylitykset yhteensä, jotka ovat kestäneet pidempään kuin kymmenen päivää, eivät saa ylittää 600 prosentilla laitoksen omia varoja, ja
 - 5) laitokset ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille joka kolmas kuukausi kaikista tapauksista, joissa direktiivin 92/121/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohdan rajoitukset ylitetään kolmen edellisen kuukauden aikana. Kussakin tapauksessa, jossa nämä rajoitukset ylitetään, ylityksen määrä ja kyseisen asiakkaan nimi on ilmoitettava.
9. Toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat menetelmät, jotka ne antavat neuvostolle ja komissiolle tiedoksi, sen estämiseksi, että laitokset jättäisivät tietoisesti noudattamatta omia varoja koskevia lisävaatimuksia, joita niiden on noudatettava niiden riskien osalta, jotka ylittävät direktiivin 92/121/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohdissa vahvistetut rajoitukset, kun nämä riskit jatkuvat pidempään kuin kymmenen päivää, kun kyseiset riskit on siirretty väliaikaisesti toiseen yritykseen, joka on tai ei ole samassa ryhmässä, ja/tai kun suoritetaan keinotekoisia tapahtumia, joiden tarkoituksena on saada riski katoamaan kymmeneksi päiväksi ja luoda uusi riski. Laitosten on sovellettava sellaisia järjestelmiä, jotka turvaavat, että kaikki tässä tarkoituksessa tapahtuvat siirrot ilmoitetaan viranomaisille välittömästi.
10. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että ne laitokset, joilla on valtuudet soveltaa liitteessä V olevassa 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoista omien varojen määritelmää, käyttävät tätä määritelmää tämän liitteen 5, 6 ja 8 kohtaa varten edellyttäen, että kyseiset laitokset täyttävät lisäksi kaikki direktiivin 92/121/ETY 3 ja 4 kohdassa luetellut velvoitteet siirtokelpoisen kaupankäyntisalkun ulkopuolisten riskien osalta noudattaen direktiivin 89/299/ETY mukaista omien varojen määritelmää.

▼M1

LIITE VII

HYÖDYKERISKI

1. Kaikki hyödykeasemat tai hyödykejohdannaisasemat ilmaistaan käyttäen hyödykkeiden vakiomittayksikköä. Kunkin hyödykkeen avistahinta ilmaistaan valuutassa, jota ilmoituksessa on käytettävä.
2. Kulta-asemista tai kultaan perustuvia johdannaissopimuksia koskevista asemista katsotaan aiheutuvan valuuttakurssiriski, ja niiden markkinariski lasketaan liitteen III tai tarvittaessa liitteen VIII mukaisesti.
3. Tässä liitteessä puhtaasti varaston terminointitarkoituksia palvelevat asemat voidaan jättää ottamatta huomioon laskettaessa ainoastaan hyödykeriskiä.
4. Ne korko- ja valuuttakurssiriskit, joita tämän liitteen muut säännökset eivät koske, otetaan mukaan laskettaessa velkakirjojen yleisriskiä ja valuuttakurssiriskiä.
5. Kun velka-asema erääntyy ennen saamisasemaa, laitosten on myös varauduttava maksuvalmiusriskiin, joka on mahdollinen joillakin markkinoilla.
6. Yksittäisessä hyödykkeessä olevalla nettoasemalla tarkoitetaan 19 artiklassa laitoksen sellaisten saamis- ja velka-asemien erotusta, jotka koskevat samaa hyödykettä ja samanlaisia hyödykkeisiin perustuvia futuureja, optioita ja optiotodistuksia. Toimivaltaisten viranomaisien on sallittava johdannaissopimuksia koskevien asemien käsitteleminen 8, 9 ja 10 kohdan mukaisesti kohde-etuutta koskevin hyödykeasemina.
7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pitää seuraavia asemia saman hyödykkeen asemina:
 - hyödykkeiden eri alaryhmien asemat, jos alaryhmät ovat niitä toimitettaessa keskenään vaihtokelpoisia,
 - ja
 - samankaltaisten hyödykkeiden asemat, jos ne ovat toisensa läheisesti korvaavia ja jos hintojen muutosten väliseksi korrelaatioksi voidaan selvästi osoittaa vähintään 0,9 vähintään yhden vuoden ajalta.

Erityiset välineet

8. Hyödykefutuurit ja yksittäisten hyödykkeiden osto- ja myyntitermiinit lasketaan mukaan käyttäen hyödykkeen vakiomittayksikkönä ilmaistuja nimellismääriä ja erääntymispäivän mukaista juoksuaikaa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että pörssilistalla olevaa futuuria koskeva omien varojen vaatimus on samansuuruinen kuin pörssin asettama vakuusvaatimus, jos viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että sen avulla voidaan mitata tarkasti futuurin aiheuttama riski ja että se on vähintään yhtä suuri kuin futuuria koskeva omien varojen vaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä VIII esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös 31 päivään joulukuuta 2006 asti sallia, että niiden tunnustaman selvittely-yhteisön selvittämää, tässä kohdassa tarkoitettua pörssin ulkopuolista hyödykejohdannaissopimusta koskeva omien varojen vaatimus on samansuuruinen kuin selvitysyhteisön asettama vakuusvaatimus, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että sen avulla voidaan mitata tarkasti johdannaissopimukseen liittyvä riski ja että se on vähintään yhtä suuri kuin kyseisen sopimuksen omien varojen vaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä VIII esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan.
9. Hyödykkeisiin perustuvien swap-sopimusten, joissa sovitaan kiinteähin-
taisten hyödyke-erien ja käyvin markkinahinnoin määritettyjen erien välisestä vaihdosta, lasketaan mukaan maturiteettipohjaiseen menetelmään sopimuksen nimellismäärän suuruisina asemasarjoina, jossa kukin asema vastaa kutakin swap-sopimuksen maksua ja sijoittuu sen mukaisesti 13 kohdan maturiteettiluokkiin. Asemat ovat saamisasemia, jos laitos on maksamassa kiinteään hintaan ja saamassa vaihtuvaan hintaan määritettyjä eriä, ja velka-asemia, jos laitos on saamassa kiinteään hintaan ja maksamassa vaihtuvaan hintaan määritettyjä eriä.

Hyödykkeisiin perustuvat swap-sopimukset, joissa vaihto koskee eri hyödykkeitä, ilmoitetaan maturiteettipohjaisen menetelmän asianomaisessa taulukossa.
10. Hyödykkeitä tai hyödykejohdannaisia koskevia optioita käsitellään laske-
malla option kohde-etuuden arvon suuruiset delta-korjatut asemat tämän liitteen mukaisesti. Nämä asemat ja kohde-etuutena olevat samanlaiset hyödykettä tai hyödykejohdannaista koskevat vastakkaiset asemat voidaan

▼M1

nettouttaa keskenään. Deltana on käytettävä kyseisen pörssin laskemaa, toimivaltaisten viranomaisten laskemaa tai, jos kumpikaan näistä ei ole saatavissa tai pörssin ulkopuolisten optioiden osalta, laitoksen itsensä laskemaa deltaa sillä edellytyksellä, että toimivaltaiset viranomaiset toteavat laitoksen käyttämän mallin käyttökelpoiseksi.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin määrätä, että laitosten on laskettava delta käyttäen toimivaltaisten viranomaisten määräämää menetelmää.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että deltariskiä lukuun ottamatta muilta hyödykeoptioon liittyviltä riskeiltä on suojauduttava. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että vakioitua asetettua hyödykeoptiota koskeva omien varojen vaatimus on samansuuruinen kuin pörssin asettama vakuusvaatimus, jos viranomaiset ovat vakuttuneita siitä, että sen avulla voidaan mitata tarkasti optioon liittyvä riski ja että se on vähintään yhtä suuri kuin optiota koskeva omien varojen vaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä VIII esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös 31 päivään joulukuuta 2006 asti sallia, että niiden tunnustaman selvittely-yhteisön selvittämää pörssin ulkopuolista hyödykeoptiota koskeva omien varojen vaatimus on samansuuruinen kuin selvittely-yhteisön asettama vakuusvaatimus, jos ne ovat vakuttuneita siitä, että sen avulla voidaan mitata tarkasti optioon liittyvä riski ja että se on vähintään yhtä suuri kuin pörssin ulkopuolisen option omien varojen vaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä VIII esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan. Lisäksi viranomaiset voivat sallia, että ostettua pörssilistalla olevaa tai pörssin ulkopuolista hyödykeoptiota koskeva omien varojen vaatimus on sama kuin sen kohde-etuutena olevaa hyödykettä koskeva vaatimus sillä edellytyksellä, että näin laskettu vaatimus ei ylitä option markkina-arvoa. Asetettua pörssin ulkopuolista optiota koskeva vaatimus määräytyy sen kohde-etuutena olevan hyödykkeen mukaan.

11. Hyödykkeisiin liittyviä optiotodistuksia käsitellään samalla tavalla kuin 10 kohdassa esitetään hyödykeoptioiden osalta.
12. Hyödykkeiden tai takaisinostosopimuksiin sisältyvien, hyödykkeiden omistusoikeutta koskevien taattujen oikeuksien luovuttajan ja hyödykkeiden lainaksi antamista koskevan sopimuksen mukaisen hyödykkeiden lainaksi antajan on sisällytettävä tällaiset hyödykkeet omien varojen vaatimusta koskevaan laskelmaan tämän liitteen mukaisesti.

a) *Maturiteettipohjainen menetelmä*

13. Laitoksen on käytettävä jokaisesta hyödykkeestä erillistä maturiteettitaulukkoa seuraavan taulukon mukaisesti. Kaikki kyseistä hyödykettä koskevat asemat ja kaikki asemat, joita pidetään samaa hyödykettä koskevinä asemoina 7 kohdan mukaisesti, on jaoteltava asianmukaisiin maturiteettiluokkiin. Fyysiset varastot on merkittävä ensimmäiseen maturiteettiluokkaan.

Maturiteettiluokka (1)	Perusriskipainotus (%) (2)
0 ≤ 1 kuukausi	1,50
> 1 ≤ 3 kuukautta	1,50
> 3 ≤ 6 kuukautta	1,50
> 6 ≤ 12 kuukautta	1,50
> 1 ≤ 2 vuotta	1,50
> 2 ≤ 3 vuotta	1,50
> 3 vuotta	1,50

14. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että asemat, jotka ovat tai joita pidetään 7 kohdan mukaisesti saman hyödykkeen asemoina, kuitataan keskenään ja merkitään asianmukaisiin maturiteettiluokkiin nettomääräisinä
 - samana päivänä erääntyviä sopimuksia koskevien asemien ja
 - kymmenen päivän sisällä toisistaan erääntyviä sopimuksia koskevien asemien osalta, jos sopimuksilla käydään kauppaa markkinoilla, joilla on päivittäiset toimituspäivät.

▼M1

15. Tämän jälkeen laitoksen on laskettava saamisasemien summa ja velka-asemien summa jokaisessa maturiteettiluokassa. Sitä ensinmainittujen (jälkimmäisten) määrää tietyssä luokassa, kutsutaan kyseisen maturiteettiluokan nettoutetuksi asemaksi. Jäljelle jäänyt saamis- tai velka-asema on nettouttamatta jäänyt asema kyseisessä maturiteettiluokassa.
 16. Sitä maturiteettiluokan nettouttamatta jäänyttä saamis-(velka-)asemaa, joka vastaa edempänä olevan maturiteettiluokan nettouttamatta jäänyttä velka-(saamis-)asemaa, kutsutaan kahden luokan väliseksi nettoutetuksi asemaksi. Nettouttamatta jääneen pitkän tai lyhyen aseman erotusta, jota ei näin voida nettouttaa, kutsutaan nettouttamatta jääneeksi asemaksi.
 17. Laitoksen omia varoja koskeva vaatimus jokaisen hyödykkeen osalta lasketaan asianmukaisen maturiteettiluokan perusteella seuraavien erien summana:
 - i) toisiaan vastaavien saamis- ja velka-asemien summa kerrottuna 13 kohdassa esitetyn taulukon 2 sarakkeessa kullekin maturiteettiluokalle määrätyllä perusriskikertoimella ja hyödykkeen avistahinnalla;
 - ii) kahden maturiteettiluokan välinen toisiaan vastaava asema kultakin maturiteettiluokalta, johon nettouttamatta jäänyt asema on siirretty, kerrottuna 0,6 prosentilla (korkokäyräriskikerroin) ja hyödykkeen avistahinnalla;
 - iii) jäljelle jääneet nettouttamatta olevat asemat kerrottuna 15 prosentilla (termiiriskikerroin) ja hyödykkeen avistahinnalla.
 18. Laitoksen omia varoja koskeva kokonaisvaatimus hyödykeriskien osalta lasketaan jokaisen hyödykkeen osalta 17 kohdan mukaisesti laskettujen omia varoja koskevien vaatimusten summana.
- b) *Yksinkertaistettu menetelmä*
19. Laitoksen omia varoja koskeva vaatimus lasketaan jokaisen hyödykkeen osalta seuraavien erien summana:
 - i) 15 prosenttia kutakin hyödykettä koskevasta nettoasemasta, saamis- tai velka-asemasta, kerrottuna hyödykkeen avistahinnalla; ja
 - ii) 3 prosenttia kutakin hyödykettä koskevasta bruttoasemasta, saamis- plus velka-asema, kerrottuna hyödykkeen avistahinnalla.
 20. Laitoksen omia varoja koskeva kokonaisvaatimus hyödykeriskien osalta lasketaan jokaisen hyödykkeen osalta 19 kohdan mukaisesti laskettujen omia varoja koskevien vaatimusten summana.

▼M1

LIITE VIII

SISÄISET MALLIT

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tässä liitteessä säädettyin edellytyksin sallia, että laitokset laskevat asemariskin, valuuttakurssiriskin ja/tai hyödykeriskin edellyttämän omia varoja koskevan vaatimuksensa käyttäen omia sisäisiä riskienhallintamallejaan liitteissä I, III ja VII esitettyjen menetelmien sijasta tai niihin yhdistettynä. Kussakin tapauksessa vaatimuksena on, että toimivaltainen viranomainen on nimenomaisesti hyväksynyt mallien käyttämisen vakavaraisuuden valvontaan.
2. Hyväksyntä annetaan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että laitoksen riskienhallintajärjestelmä on rakenteeltaan asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti ja että siinä on erityisesti seuraavat piirteet:
 - i) sisäinen riskienmittausmalli on kiinteästi liitetty laitoksen päivittäiseen riskienhallintaan, ja sen perusteella riskeistä ilmoitetaan laitoksen ylimmälle johdolle;
 - ii) laitoksella on kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan ylimmälle johdolle. Yksikön on vastattava laitoksen riskienhallintajärjestelmän suunnittelusta ja toteutuksesta. Se laatii ja analysoi päivittäin raportteja, jotka koskevat riskienmittausmallin tuloksia ja kaupankäyntiliimitteihin liittyviä aiheellisia toimenpiteitä;
 - iii) laitoksen johtokunta ja ylin johto osallistuvat aktiivisesti riskien valvontaan, ja laitoksen johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten kauppaa käyvien henkilöiden ottamia asemia että laitoksen kokonaisriskiä;
 - iv) laitoksella on riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, joka pystyy käyttämään kehittyneitä malleja kaupankäynnissä, riskienvalvonnassa, tarkastuksessa ja kauppohenkilöiden selvityksessä;
 - v) laitos on ottanut käyttöön menetelmät sen seuraamiseksi ja varmistamiseksi, että riskienmittausjärjestelmän yleistä toimivuutta koskevia, kirjattuja sisäisiä toiminta- ja valvontamenetelmiä noudatetaan;
 - vi) voidaan osoittaa, että laitoksen malleilla on hyväksyttävällä tarkkuudella pystytty mittaamaan riskit;
 - vii) laitos toteuttaa tihein välein systemaattisen rasisuskoeohjelman, ja ylin johto tarkastelee siitä saatuja tuloksia ja ottaa ne huomioon päättäessään toimintatavoista ja limiiteistä;
 - viii) osana tavanomaista sisäistä tarkastustaan laitoksen on tehtävä riippumaton selvitys riskienmittausjärjestelmästä. Tässä selvityksessä on käsiteltävä sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toimintaa. Laitoksen on vähintään kerran vuodessa laadittava selvitys yleisestä riskienhallintajärjestelmästä. Selvityksessä on käsiteltävä seuraavia asioita:
 - riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyn dokumentoinnin ja riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus,
 - markkinariskimittareiden sisällyttäminen päivittäiseen riskienhallintaan ja johdon tietojensaantijärjestelmän aukottomuus,
 - laitoksessa noudatettu kaupankäyntiä ja kauppohenkilöiden selvitystoimintaa hoitavan henkilöstön soveltamien riskienhinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettely,
 - riskienmittausmallin kattamien markkinariskien laajuus ja riskienmittaukseen tehtävien merkittävien muutosten tarkastaminen,
 - asemia koskevien tietojen täsmällisyys ja täydellisyys, volatiliiteetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus sekä arvostus- ja riskiherkkyyslaskelmien täsmällisyys,
 - tapa, jolla laitoksessa varmistetaan sisäisissä malleissa käytettävien tietolähteiden johdonmukaisuus, ajanmukaisuus ja luotettavuus sekä niiden riippumattomuus,
 - ja
 - tapa, jolla laitoksessa seurataan mallin ennustekyvyn arviointia, jolla mitataan mallin tarkkuutta.
3. Laitoksen on valvottava käyttämänsä mallin tarkkuutta ja toimivuutta ennustekyvyn arviointiohjelmalla. Ennustekyvyn arvioinnissa on verrattava jokaisena pankkipäivänä laitoksen mallin avulla laskettuja kaupankäyntivarausten päivän loppuasemien yhden päivän todennäköisiä tappiolukuja seuraavan pankkipäivän loppuun mennessä toteutuneeseen yhden päivän muutokseen kaupankäyntisalkun arvossa. Toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava, kykeneekö laitos suorittamaan sekä kaupankäyntisalkun arvon todellisen että oletetun muutoksen ennustekyvyn arvioinnin. Kaupankäynti-

▼M1

salkun arvon oletettujen muutosten ennustekyvyn arviointi perustuu kaupan­käyntisalkun päivän loppuarvon ja varaston seuraavan päivän loppuarvon vertailuun, olettaen, että asemat pysyvät muuttumattomina. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksilta, että ne toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet arviointinsa ennustekyvyn parantamiseksi, jos se havaitaan puutteelliseksi.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä sen, että velkakirja- tai osake­semin erityisriskin kattamista koskevan omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseksi käytetään laitoksen sisäistä mallia, jos malli tässä liitteessä esitettyjen ehtojen mukaisesti lisäksi
 - selittää kaupankäyntisalkun toteutuneen hintavaihtelun;
 - osoittaa keskittymisen kaupankäyntisalkun koon ja koostumuksen muutosten osalta;
 - on vahva suhteessa epäsuotuisiin tapahtumiin;
 - on osoitettu ennustekyvyn arvioinnilla oikeaksi sen arvioimiseksi, onko erityisriski tarkasti katettu. Jos toimivaltaiset viranomaiset sallivat sen, että ennustekyvyn arviointi suoritetaan huomattavien osasalkkujen perusteella, ne on valittava johdonmukaisella tavalla.
5. Laitoksille, jotka käyttävät sisäisiä malleja, joita ei ole hyväksytty 4 kohdan mukaisesti, asetetaan erillinen omia varoja koskeva vaatimus erityisriskin varalta liitteen I mukaisesti laskettuna.
6. Laitoksen oman laskelman tulokset kerrotaan 10 kohdan ii alakohdan mukaista tarkoitusta varten vähintään kertoimella 3.
7. Kertoimeen on lisättävä seuraavan taulukon mukaisesti lisäkerroin 0—1, jonka määrä riippuu 250 viimeisimmän pankkipäivän poikkeamien lukumäärästä, joka ilmenee laitoksen ennustuskyvyn arvioinnista. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitokset laskevat poikkeamat ennustuskyvyn arvioinnin perusteella johdonmukaisesti kaupankäyntisalkun arvon joko todellisesta tai oletetusta muutoksesta. Poikkeama on kaupan­käyntisalkun arvon yhden päivän muutos, joka ylittää yrityksen mallin avulla lasketun vastaavan yhden päivän todennäköisen tappioluvun. Lisäker­toimen määrittelemiseksi poikkeamien lukumäärä on arvioitava vähintään neljännesvuosittain.

Poikkeamien lukumäärä	Lisäkerroin
alle 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 tai enemmän	1,00

Toimivaltaiset viranomaiset voivat yksittäisissä tapauksissa ja poikkeuksel­lisen tilanteen vuoksi päättää olla vaatimatta taulukon mukaisen lisäkertoimen lisäämistä, jos laitos on osoittanut toimivaltaisille viranomai­sille, että tällainen lisäys on aiheeton ja että malli on perusteiltaan luotettava.

Jos useat poikkeamat osoittavat, että malli ei ole riittävän tarkka, toimival­taisten viranomaisten on peruutettava lupa mallin käyttöön tai toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että mallia parannetaan viipymättä.

Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat jatkuvasti valvoa lisäkertoimen asianmukaisuutta, laitosten on ilmoitettava viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa toimivaltaisille viranomaisille poikkeamista, jotka niiden päivittäinen ennustuskyvyn seurantaohjelma on osoittanut ja jotka saattaisivat edellä olevan taulukon mukaisesti lisätä lisäkerrointa.

8. Jos toimivaltaiset viranomaiset 4 kohdan mukaisesti hyväksyvät laitoksen mallin erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskemiseksi, laitoksen on korotettava 6, 7 ja 10 kohdan mukaisesti laskettua omien varojen vaatimusta lisäämällä summaan joko
 - i) todennäköisen tappioluvun erityisriskin osuus, joka on erotettava valvon­taviranomaisen ohjeiden mukaisesti, tai laitoksen valinnan mukaan,
 - tai

▼M1

- ii) erityisriskin sisältävien velkakirjojen tai osakeaseman osasalkun todennäköiset tappioluvut.
- Vaihtoehtoa ii käytäviltä laitoksilta on vaadittava, että ne määrittelevät osasalkkunsu rakenteen ennakolta eivätkä muuta sitä ilman toimivaltaisten viranomaisten suostumusta.
9. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla vaatimatta 8 kohdan mukaista lisäystä, jos laitos osoittaa, että sen malli kansainvälisesti hyväksytyjen standardien mukaisesti kattaa tarkasti myös sen velkakirjoja ja osakkeita koskevien asemien maksujen laiminlyönnin mahdollisuutta koskevan riskin.
 10. Jokaisen laitoksen on täytettävä omia varoja koskeva vaatimus, joka on seuraavasta kahdesta suurempi:
 - i) laitoksen edellisen päivän todennäköinen tappioluku laskettuna tässä liitteessä määritellyin parametrein, tai
 - ii) kultakin edeltävältä kuudeltakymmeneltä pankkipäivältä päivittäisten todennäköisten tappiolukujen keskiarvo kerrottuna 6 kohdassa mainituin kertoimin, jossa on otettu huomioon 7 kohdassa mainittu kerroin.
 11. Tappiolukua koskevassa laskelmassa on noudatettava seuraavia vähimmäisvaatimuksia:
 - i) todennäköinen tappioluku lasketaan vähintään päivittäin;
 - ii) 99 prosentin yksisuuntainen luottamustaso;
 - iii) kymmentä päivää vastaava pitoaika;
 - iv) vähintään yhtä vuotta vastaava tarkastelujakso lukuun ottamatta tapauksia, joissa lyhyempi tarkastelujakso on aiheellinen hintojen merkittävän vaihtelun vuoksi;
 - v) tietojen päivittäminen kolmen kuukauden välein.
 12. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että malli mittaa tarkasti kaikki optioiden tai optioiden luonteisten asemien olennaiset hintariskit ja että kaikki muut riskit, joita malli ei mittaa, on katettu riittävällä tavalla omilla varoilla.
 13. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava myös, että riskienmittausmalli mittaa riittävän määrän riskitekijöitä, riippuen laitoksen toiminnan laajuudesta kyseessä olevilla markkinoilla. Vähintään on noudatettava seuraavia määräyksiä:
 - i) korkoriskin mittaamisessa riskien mittaussjärjestelmässä on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kaikkien niiden valuuttojen korkoja, joissa laitoksella on koron muutoksille herkkiä, laitoksen taseeseen sisältyviä tai taseen ulkopuolisia asemia. Laitoksen on mallinnettava korkokäyrät käyttäen yleisesti hyväksytyjä tapoja. Tärkeimpien valuuttojen ja markkinoiden korkoriskiä esitettäessä korkokäyrä on jaettava vähintään kuuteen maturiteettiluokkaan korkojen volatilitettivaihteluiden selville saamiseksi korkokäyrässä. Riskienmittausjärjestelmän on myös mitattava eri korkokäyrien epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski;
 - ii) valuuttakurssiriskin mittaamisessa riskienmittausjärjestelmässä on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kultaa ja niitä yksittäisiä valuuttoja, joiden määrisiä laitoksen asemat ovat;
 - iii) osakekurssiriskin mittaamisessa riskienmittausjärjestelmässä on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kaikkia niitä osakemarkkinoita varten, joilla laitoksella on merkittäviä asemia;
 - iv) hyödykeriskin mittaamisessa riskienmittausjärjestelmässä on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kutakin sellaista hyödykettä varten, jossa laitoksella on merkittäviä asemia. Riskienmittausjärjestelmän on myös mitattava samankaltaisten mutta epäidenttisten hyödykkeiden hintojen muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski, ja maturiteettieroista aiheutuvien termiinihintamuutosten riski. Siinä on myös otettava huomioon markkinoiden piirteet, erityisesti toimituspäivät ja kaupan käyntiin osallistuvien mahdollisuus sulkea asemat pois.
 14. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää empiirisiä korrelaatioita riskiluokan sisällä ja riskiluokkien välillä, jos ne ovat vakuutuneita, että laitoksen korrelaatioiden mittaussjärjestelmä on asianmukainen ja että sitä sovelletaan kattavasti.